

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจสภาพวิถีชีวิตและสาเหตุของการตัดสินใจสมัครข้ามวัฒนธรรมของคนไทยว่ามีผลกระทบที่มีต่อสถาบันครอบครัว สังคมและวัฒนธรรมไทยอย่างไรตลอดทั้งแนวทางการปรับตัวของคนไทยที่สมัครข้ามวัฒนธรรมโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพตามแนวการวิจัยทางมานุษยวิทยา (Anthropological Fieldwork) ประกอบด้วย แนวคิดการสมรสและครอบครัว แนวคิดการสมัครข้ามวัฒนธรรม แนวคิดวัฒนธรรม แนวคิดโลกาภิวัตน์ ทฤษฎีแรงจูงใจและความต้องการ ทฤษฎีความพึงพอใจและการปรับตัว กฎหมายการสมรสและการวิจัยเชิงคุณภาพทางมานุษยวิทยา (Anthropological Fieldwork) เพื่อทำความเข้าใจพฤติกรรมของคนไทยที่สมัครข้ามวัฒนธรรม เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต (Observation) ได้แก่ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non - Participant Observation) และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) การสัมภาษณ์ (Interview) การสัมภาษณ์ทั่วไป (Informal Interview) การสัมภาษณ์การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-dept Interview) รายบุคคลตาม “หลักองค์ภาพรวม” (Holistic) และดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) วิเคราะห์ข้อมูลแบบตีความ และสรุปข้อมูลสำคัญจากบทสนทนา ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สภาพวิถีชีวิตและสาเหตุของการตัดสินใจสมัคร และผลกระทบของการสมัครข้ามวัฒนธรรมของคนไทย

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มสมัครข้ามวัฒนธรรมของคนไทย

1.1 ภูมิหลังก่อนเป็นสมาชิกสหพันธ์ฯ

ก่อนจะรู้จักสหพันธ์ฯ ผู้ให้ข้อมูลอยู่ในวัยหนุ่มสาวที่กำลังศึกษาในสถาบันต่าง ๆ ทั้งระดับพื้นฐานและอุดมศึกษาเรียนรู้หลักปรัชญาจากการเผยแพร่ในรูปของชมรมในสถานศึกษา อีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มที่จบการศึกษาแล้วแต่ยังไม่ได้สมัครและสร้างครอบครัวรู้จักหลักปรัชญาจากการบอกเล่าของสมาชิกรุ่นพี่จึงเกิดความเชื่อศรัทธา ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัดและย้ายมาศึกษาต่อในกรุงเทพฯ ทุกรายไม่เคยตั้งเป้าหมายไว้ก่อนว่าตนจะสมัครข้ามวัฒนธรรม

1.2 ภูมิหลังครอบครัว

ผู้ให้ข้อมูลมีสามกลุ่มคือกลุ่มแรกมาจากครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจดีมีความพร้อมได้รับการเลี้ยงดูอย่างอบอุ่นจากบิดา/มารดาภูมิถิ่นอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ กลุ่มที่สองฐานะเศรษฐกิจปานกลางครอบครัวอบอุ่นมีทั้งบิดา/มารดาที่มีความพร้อมทั้งฝ่ายกายภาพภายนอกและจิตใจภายใน ส่วนกลุ่มสุดท้าย มาจากครอบครัวแตกแยกหย่าร้างบิดามารดาแยกทางกัน ต้องดิ้นรนทำงานหารายได้เลี้ยงดูตนเองตั้งแต่ยังเป็นเด็กสภาพจิตใจภายในมีปม มีบาดแผลส่งผลให้มีทัศนคติไม่ดีต่อการสมรสและการมีครอบครัวมองโลกในแง่ร้ายขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

1.3 สภาพสังคมและการปรับตัว

ก่อนศึกษาหลักปรัชญาฯ อยู่ในภาวะวิตกกังวลอันเนื่องมาจากประสบการณ์เบื้องหลังที่เลวร้ายจากที่บิดามารดาและบุคคลในครอบครัวล้มเหลวในชีวิตสมรส ภาพในอดีตยังคงฝังอยู่ในส่วนลึกของจิตใจ ส่งผลให้เกิดความกลัวขาดความเชื่อมั่นและมีทัศนคติด้านลบต่อการสมรสและสร้างครอบครัว บางรายรู้สึกหวั่นไหวและสร้างเกราะป้องกันตนเองขึ้นด้วยการครองโสดซึ่งคิดว่าน่าจะปลอดภัยและไม่ต้องเผชิญกับปัญหาหย่าร้าง โดยเชื่อว่าเป็นทางออกที่ดีที่สุดเหมาะสมกับสภาพสังคมและวิถีการดำเนินชีวิตปัจจุบัน

1.4 การเป็นสมาชิกสหพันธ์ฯ

ผู้ที่เป็นสมาชิกต้องผ่านขั้นตอนการอบรมสัมมนาหลักปรัชญาฯ เริ่มตั้งแต่ 1 วัน แนะนำให้รู้จักความเป็นมาและวิสัยทัศน์ขององค์กร หากสนใจสามารถสมัครเข้ารับการอบรมฯ หลักสูตรเบื้องต้น 5 วัน เนื้อหาหลักปรัชญาฯ กล่าวถึงการทรงสร้างสรรพสิ่งและมนุษย์มีจำนวน 16 บท และใน 16 บทแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 กล่าวถึงหลักการทรงสร้าง ตอนที่ 2 การตกสู่บาปของมนุษย์ชายหญิงคู่แรกและตอนที่ 3 เป็นหลักการแก้ไขบาป นอกจากนี้ยังมีหลักสูตร 21 วัน ซึ่งจะลึกในรายละเอียดของหลักการ 16 บท ส่วนหลักสูตร 40 วันนั้นเนื้อหาของหลักการจะเข้มข้นขึ้นแต่ยังคงยึดหลักการ 16 บทเช่นเดิม สำหรับเนื้อหาการอบรมสัมมนาหลักปรัชญาฯ ให้กับสมาชิกเครือข่ายทุกประเทศทั่วโลกใช้มาตรฐานเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อให้สมาชิกมีศรัทธาอย่างลึกซึ้งในหลักปรัชญาฯ พร้อมทั้งเข้าใจอุดมการณ์ของการสร้างครอบครัวอุดมคติอันจะเป็นพื้นฐานในการกำหนดกรอบแนวคิดสมาชิกสหพันธ์ฯ อันจะนำไปสู่วิถีการดำเนินชีวิตบนเส้นทางแห่งความเชื่อศรัทธาตามกระบวนการสร้างครอบครัวอุดมคติโดยมีเงื่อนไขสำคัญคือปฏิเสธการเลือกคู่ตามความต้องการของตนเองให้มีจุดศูนย์กลางอยู่ที่พระเจ้าและสาธุคุณ ดร.ชัน เมียง มูน เป็นผู้จัดหาคู่ให้

1.5 การแนะนำคู่หรือจับคู่ (Matching)

การแนะนำคู่สมรสหรือการแมชชิง (Matching) จับคู่ให้กัน มี 2 กรณี คือหนุ่มสาวจับคู่กันเองหรือญาติพี่น้องที่เป็นสมาชิกสหพันธ์ฯ จับคู่ให้เป็นกรณีแรกซึ่งกรณีนี้ไม่ต้องผ่านขั้นตอน

ต่าง ๆ ของสหพันธ์ฯ ส่วนกรณีที่ 2 เป็นการแนะนำหรือจับคู่ตามขั้นตอนและกระบวนการของสหพันธ์ฯ อย่างเต็มรูปแบบโดย สาธุคุณ คร.ชัน เมียง มูน เป็นผู้แนะนำหรือจับคู่ให้ ซึ่งทั้ง 2 กรณี มีเงื่อนไขคือ คู่หนุ่มสาวต้องผ่านการอบรมหลักปรัชญาฯ เบื้องต้นมาแล้ว 1 หลักสูตร 5 วัน 1 ครั้งหรืออาจมากกว่า 1 ครั้งก็ได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจหลักการสร้างครอบครัวอุดมคติอย่างถ่องแท้จนเกิดศรัทธา อย่างเต็มที่และแสดงพฤติกรรมอย่างเป็นรูปธรรมมองเห็นได้จากการตัดสินใจปฏิเสธไม่เลือกคู่ ตามทัศนคติหรือสเปกที่ตนเองต้องการ

สมรสและสร้างครอบครัวอุดมคติที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ความรักที่แท้จริงตามหลักปรัชญาฯ พร้อมแนบรูปถ่ายครึ่งตัวและเต็มตัวชนิดละ 1 รูป กรอกรายละเอียดตามแบบฟอร์มที่กำหนด ชื่อ-สกุล วุฒิกการศึกษา ภูมิโหลิต ความสามารถพิเศษฯลฯ และผลการตรวจสุขภาพร่างกายโดยโรงพยาบาล รัฐและเอกชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานตามรายการ ตรวจร่างกาย ตรวจเลือด ตรวจโรคติดต่อ ทางเพศสัมพันธ์ฯ จากนั้นคณะกรรมการที่ทำหน้าที่คัดสรรจะตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานด้านต่าง ๆ ของผู้สมัครจากใบสมัครรายบุคคล ดูหน้าตา บุคลิกลักษณะจากรูปถ่าย คัดวงชะตาจากวันเดือนปีเกิด โดยสาธุคุณ คร.ชัน เมียง มูน ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่แนะนำหรือจับคู่ให้ ช่วงระยะเวลาหลังจากส่งใบสมัคร และรอผลใช้เวลา 4 - 6 เดือน จากนั้น แผนครอบครัวซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบจะแจ้งผลให้ผู้สมัคร เข้าร่วมรับพรทราบว่ามีคู่กับใคร รูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร เชื้อชาติใด ผ่านการสรุปภาพพร้อมแจ้ง ข้อมูลพื้นฐานอื่น ๆ กลับมาให้ผู้ที่เป็นคู่ทราบ เมื่อรับทราบแล้วหากมีความพึงพอใจกันและกัน จะถือว่ากระบวนการแนะนำหรือจับคู่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ หากไม่พอใจหรือไม่สามารถยอมรับผู้ที่ ถูกจับคู่ได้ในครั้งนั้น ๆ ได้ ก็สามารถยกเลิกและสมัครเข้าสู่กระบวนการแนะนำหรือจับคู่ในรอบใหม่ ในครั้งถัดไปได้แต่ต่างจากรุ่นเดิม

1.6 หลังการแนะนำคู่หรือจับคู่ (Matching)

กระบวนการภายหลังการแนะนำหรือการจับคู่ ทั้งคู่จะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในฐานะคู่รัก คู่หมั้น พร้อมทั้งเรียนรู้จักกันนิสัยใจและวัฒนธรรมของกันและกันและปรับตัวเข้าหาคู่ของตนเริ่มจากการการพูดคุยติดต่อสื่อสาร เดินทางไปมาหาสู่กันใช้เวลาประมาณ 1-10 ปี (ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละคู่ว่ามีเงื่อนไขแตกต่างกันไป) เพื่อให้ทั้งคู่ได้ทบทวนตนเองว่าจะก้าวต่อไปในความสัมพันธ์หรือยกเลิก แต่ถ้ามั่นใจว่าเป็นคู่แท้ทั้งสองสามารถสร้างความสัมพันธ์กันต่อไป หากปรับตัวเข้ากันไม่ได้จริง ๆ ก็สามารถปฏิเสธได้ เมื่อมีความพร้อมสามารถสมัครเข้าร่วมพิธีรับพรมงคลสมรสศักดิ์สิทธิ์นานาชาติ ที่จัดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคมเป็นประจำทุกปีได้จนกว่าจะพอใจแต่มีเงื่อนไขต้องไม่เกินสามครั้ง

1.7 พิธีรับพรมงคลสมรสศักดิ์สิทธิ์

พิธีรับพรมงคลสมรสศักดิ์สิทธิ์ คือพิธีของการถ่ายทอดความรักของพระเจ้ามาสู่มนุษย์ ให้กลายเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาจำเป็นต้องได้รับพรการสมรส คือการมีชีวิตคู่

เพื่อจะพัฒนาคนไปสู่การเป็นบุคคลที่จะบรรลุถึงความสมบูรณ์ตามเจตจำนงของพระเจ้า สืบทอดความรักแบบพ่อแม่จึงเกิดเป็นชีวิตคือลูกเพื่อสืบทอดสายเลือดด้วยความรัก ดังนั้น การรับพรมงคลสมรสจึงเป็นการเชื่อมต่อกับความรักของพระเจ้าที่มีค่ากว่าทุกสรรพสิ่ง พิธีรับพรมงคลสมรสศักดิ์สิทธิ์ไม่ใช่พิธีสมรสทั่วไปที่ผู้ชายผู้หญิงพบกันและสร้างครอบครัวเท่านั้น แต่พิธีมงคลสมรสศักดิ์สิทธิ์จัดขึ้นอย่างมีศักดิ์ศรีและงดงามเป็นการมอบความปิติยินดีกลับคืนแด่พระเจ้าเพื่อคลี่คลายความเศร้าโศกของพระเจ้าที่เกิดขึ้นจากการตกสู่บาปของบรรพบุรุษของมนุษย์ผู้แรก คือ อาดัมเอวาที่ได้ตกสู่บาป ดังนั้น พิธีการสืบทอดความรักของพระเจ้าจึงหมายถึงการรับพรมงคลสมรสนั่นเอง พิธีการรับพรมงคลสมรสตามหลักปรัชญาฯ เชื่อว่าเป็นกระบวนการแก้ไขล้างชำระบาปทางสายเลือดเริ่มแรกผ่านการรับพรมงคลสมรสศักดิ์สิทธิ์มีหลายขั้นตอน และขั้นตอนหนึ่งที่เป็นคำสัญญาคือ การกล่าวคำปฏิญาณต่อกันและกันว่าจะมีสามี/ภรรยาคนเดียวจะรักและซื่อสัตย์ต่อกันตลอดไปไม่หย่าร้าง ไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสสร้างครอบครัวมีความรักสามัคคี มีเอกภาพตลอดจนอบรมเลี้ยงดูบุตร/ธิดาให้เป็นคนดีอยู่ในหลักศีลธรรมจรรยา

1.8 คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าร่วมรับพร

ชายหรือหญิงที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 40 ปี เงื่อนไขที่สองต้องมีวุฒิการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป มีสุขภาพแข็งแรง ไม่มีโรคติดต่อร้ายแรง ประกอบอาชีพสุจริต (ไม่ผิดกฎหมาย) ไม่ขายบริการทางเพศ ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ผ่านการศึกษา/อบรมเรื่อง “คุณค่าของครอบครัวและการสมรสที่ดี” จากสหพันธ์ฯ และตั้งปณิธานแน่วแน่ว่าจะสร้างครอบครัวอุดมคติตามหลักปรัชญาฯ กล่าวคำปฏิญาณว่าจะรักษาความบริสุทธิ์ทางเพศ ก่อนสมรสมีรักเดียวใจเดียวกับคู่สมรสของตนตลอดไปและพร้อมยอมยอมรับการแนะนำคู่ด้วยรูปถ่ายตามกระบวนการที่สหพันธ์ฯ กำหนด สามี/ภรรยาต้องเป็นคู่ที่ตั้งใจจะใช้ชีวิตคู่ร่วมกันตลอดไป และประกอบอาชีพสุจริต (ไม่ผิดกฎหมาย) เป็นต้น

1.9 วิสัยทัศน์และเป้าหมายของสหพันธ์ฯ

สหพันธ์ฯ จะเป็นเครือข่ายแนวหน้าของครอบครัวแบบอย่างนานาชาติที่ปฏิบัติความรักที่แท้จริงเพื่อสร้างโลกเป็นครอบครัวหนึ่งเดียวแห่งความสามัคคีและสันติภาพของมวลมนุษยชาติ มุ่งเสริมสร้างและขยายเครือข่ายครอบครัวแห่งความรักที่แท้จริงที่เป็นแบบอย่างของการดำเนินชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่นและความดีที่สูงกว่าไปสู่ชุมชน สังคม ชาติ และโลก โดยไม่มีกรอบจำกัดทางเชื้อชาติ ศาสนา ผิวสีและวัฒนธรรมเรามุ่งมั่นที่จะสร้างครอบครัวอุดมคติที่เป็นแบบอย่างโดยบรรลุความรับผิดชอบในการเป็นสามีภรรยาที่รักซึ่งกันและกันตลอดไป ไม่หย่าร้าง ไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส อบรมเลี้ยงดูบุตรหลานให้เห็นคุณค่าของความรักที่แท้จริง รักษาความบริสุทธิ์ทางเพศจนกว่าจะสมรส

2. สภาพวิถีชีวิตของคนไทยที่เป็นสามี/ภรรยา

2.1 ด้านครอบครัวและเครือญาติ

ผู้สมรสข้ามวัฒนธรรมยังคงความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อแม่ญาติพี่น้องไปมาหาสู่และแสดงความกตัญญูแก่ผู้ที่อุปการีด้วยการดูแลและช่วยเหลือด้านทรัพย์สินเงินทองและสิ่งของตามสภาพฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวคนซึ่งเป็นการสืบทอดขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของสังคมไทยและสอดคล้องกับหลักปรัชญาที่สอนให้เคารพและกตัญญูแก่ผู้ที่อุปการีและบุพการี

2.2 ด้านเศรษฐกิจ

การสมรสตามหลักปรัชญาฯ นี้ให้ความสำคัญด้านคุณธรรมและความสุขในจิตใจมากกว่าความสุขที่ได้มาจากการมีทรัพย์สินเงินทองฝ่ายกายภาพ คู่สมรสมีจุดศูนย์กลางความเชื่อศรัทธาในความรักที่แท้จริงมากกว่าแสวงหาความมั่งคั่งด้านเศรษฐกิจ โดยเชื่อว่าถ้าคู่สามี/ภรรยามีความรักสามัคคี มีเอกภาพ มีความสุข มุ่งทำความดีและเสียสละเพื่อผู้อื่น เชื่อว่าทุกสรรพสิ่งเงินทองจะหลั่งไหลมาหาครอบครัวเองขอเพียงแต่มีความรักที่แท้จริงต่อกันต่อทุกสรรพสิ่งต่อผู้อื่น ชีวิตจะพบแต่สิ่งที่ดีโดยมีทัศนะว่าชีวิตในโลกนี้เพียงชั่วคราวไม่นานก็จากไปจึงไม่ได้ยึดติดกับวัตถุสิ่งของภายนอก ทุกครอบครัวดำรงชีวิตอยู่อย่างพอเพียงบริโภคนิสรรพสิ่งด้วยความรักรักธรรมชาติ รักสิ่งแวดล้อมรักเพื่อนมนุษย์คู่กัน ดำรงชีวิตอย่างเรียบง่าย ใช้จ่ายถือหลักประหยัดมัธยัสถ์และอดออม ทุกครอบครัววางแผนการใช้จ่ายเป็นประจำทุกเดือน ฉะนั้นจึงไม่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ รายได้ต่อครอบครัวอยู่ระหว่าง 30,000 - 70,000 บาท/เดือน ภรรยาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการควบคุมการใช้จ่าย มีบางครอบครัวเท่านั้นที่ทำประกันชีวิต

2.3 ด้านการปกครองในบ้าน

ทั้งสามี/ภรรยา มีบทบาทในการนำครอบครัวทำเทียมกันแต่ละฝ่ายต่างรับผิดชอบหน้าที่ของตนในครอบครัวอย่างเต็มที่ ทั้งคู่ช่วยกันทำงานบ้านทุกอย่างโดยไม่เกี่ยงว่าเป็นงานของแม่บ้านไม่ได้แบ่งหน้าที่ในบ้านอย่างชัดเจน ถ้ามีประเด็นที่ต้องตัดสินใจจะปรึกษาหารือและสอบถามความเห็นของกันและกันก่อน ภายหลังตัดสินใจถ้าหากมีปัญหาทั้งคู่รับผิดชอบร่วมกันไม่โยนความผิดหรือกล่าวโทษฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

2.4 ด้านกฎหมาย

ผู้สมรสจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย ณ สำนักงานเขตที่ภูมิลำเนาตั้งอยู่ตามสำเนาทะเบียนบ้านภายหลังพิธีเข้ารับพรหมงคลสมรสฯ สำหรับคู่สมรสที่เป็นชาวต่างประเทศที่มาอาศัยอยู่ในประเทศไทยไม่ได้โอนสัญชาติจึงขอต่อวีซ่าประจำปี เงื่อนไขการโอนสัญชาติจะทำได้เมื่ออาศัยอยู่ในประเทศไทย 10 ปีขึ้นไป บุตร/ธิดาถือสองสัญชาติ เพื่อสะดวกในการเดินทางไปเข้าออกนอกประเทศและศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ

2.5 ด้านการศึกษาและการขัดเกลา

บิดาเป็นผู้ที่ทำหน้าที่หลักอบรมคุณธรรมจริยธรรมให้บุตร/ ธิดามีความซื่อสัตย์ มีจิตอาสาไม่เห็นแก่ตัวอยู่เพื่อสังคม ประเทศชาติ รักพระเจ้าแล้วก็รักบิดามารดาที่แท้จริง (สาธุคุณ ดร.ชัน เมียงมุน และภรรยา) ดำเนินชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่นตามหลักปรัชญาฯ ด้านขนบธรรมเนียมไทย ทางบ้านอบรมเพิ่มเติมจากโรงเรียนให้กับบุตร/ ธิดา สำหรับการเลี้ยงดู บิดา/ มารดาส่งเสริมให้มีเสรีภาพในการคิด ตัดสินใจอย่างมีเหตุผลให้อิสระได้เลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด คาดหวังให้บุตร/ ธิดาพูดได้สองภาษาและได้รับการศึกษาสูงกว่าตน

2.6 ด้านความเชื่อและศาสนา

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เดิมเป็นชาวพุทธแต่เมื่อเรียนรู้หลักปรัชญาฯ ได้ปรับให้เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตครอบครัวโดยที่ยังเป็นพุทธศาสนิกชนที่ดีตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยเหมือนเดิม สามารถเข้าร่วมกิจกรรมของทุกๆ ศาสนาได้ หลักปรัชญาฯ มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ศาสนาแห่งการรวมเป็นหนึ่ง” (Unification Church Foundation) ซึ่งสาธุคุณ ดร.ชัน เมียงมุน นำหลักจริยธรรมคำสอนหลาย ๆ ศาสนามาหลอมรวมเป็นหลักปรัชญาเพื่อให้บุคคลนำไปปฏิบัติในวิถีการดำรงชีวิตได้โดยได้ผสมผสานความเชื่อในความจริงสากลที่เชื่อว่ามีพระเจ้าเป็นผู้สร้างสรรพสิ่งเริ่มแรกมีอำนาจสูงสุดที่ยังดำรงอยู่ พระเจ้าเป็นผู้ให้กำเนิดมนุษย์ชายหญิงคู่แรกและขยายเผ่าพันธุ์ออกเป็นหลากหลายเชื้อชาติตลอดทุกยุคสมัย

สมาชิกสหพันธ์ฯ มีทัศนะว่า “มนุษย์ทุกคนมาจากพระเจ้าผู้ทรงสร้างเดียวกัน” ดังนั้นมนุษยชาติทั้งโลกจึงเป็นเสมือนพี่น้องครอบครัวเดียวกัน เป็นครอบครัวใหญ่ ฉะนั้น มนุษย์ทุกคนจึงไม่ควรแบ่งแยกหรือมีอคติต่อกันทั้งทางด้านเชื้อชาติ สีผิว ชาติพันธุ์และศาสนา ความเชื่อที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือเชื่อว่าพระเจ้าสร้างทุกสรรพสิ่งเป็นคู่ตามเอกลักษณ์ของพระองค์รวมทั้งมนุษย์ด้วยพระองค์สร้างให้เป็นชาย เป็นหญิงเพื่อเป็นคู่กันและสิ่งที่เป็นคู่กันจะมีลักษณะตรงข้ามคือมีขั้วบวกขั้วลบแต่เมื่อนำมารวมกันเป็นคู่จะลงตัวพอดี ชายจะเป็นชายที่สมบูรณ์ได้นั้นจะต้องคู่กับหญิงและหญิงจะเป็นหญิงที่สมบูรณ์ได้นั้นจะต้องคู่กับชายเช่นกัน หากขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมนุษย์จะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ไม่ได้ จากทัศนะดังกล่าวหลักปรัชญาฯ จึงสนับสนุนให้ทุกคนที่เกิดมาเป็นมนุษย์สมรสและมีคู่ครองมีบุตร/ ธิดาเพื่อสืบทอดดำรงเผ่าพันธุ์ต่อไป

การสมรสเป็นการรับพร (Blessing) จากพระเจ้าผู้ทรงให้กำเนิดเริ่มแรก การรับพรการสมรสเป็นการฝึกตัวเองให้อยู่กับผู้อื่นด้วยความรักได้ก่อนที่จะไปสู่โลกฝ่ายวิญญาณหลังความตายเมื่อร่างกายภายนอกแตกดับกายภายในคือจิตวิญญาณยังคงดำรงอยู่ตลอดชั่วนิรันดร์ จากนั้นจิตวิญญาณจะไปอยู่ในโลกฝ่ายวิญญาณ สำหรับเงื่อนไขในการไปอยู่ในโลกฝ่ายวิญญาณนั้นหลักปรัชญาฯ ให้ทัศนะว่าบุคคลผู้นั้นต้องเป็นผู้พัฒนาความรักแท้ 4 ห่วงหัวใจเติบโตบริบูรณ์ขณะที่

มีชีวิตอยู่ในโลกนี้แล้วด้วยการผ่านประสบการณ์สมรสและสร้างครอบครัว ดังนั้น สมาชิกสหพันธ์ฯ ทุกคนจึงจำเป็นต้องเข้าสู่การรับพรการสมรสและสร้างครอบครัวเพื่อวิถีชีวิตจะได้สอดคล้องกับเจตจำนงของพระเจ้าผู้สร้างเริ่มแรก ทั้งนี้ เพื่อให้ 4 หัวหัวใจจะถูกพัฒนาเข้าสู่ความสมบูรณ์ด้วยรักแท้ 4 แบบ ซึ่งเป็นความรักแท้แบบพระเจ้า คือรักแบบไม่มีเงื่อนไข ลักษณะของความรักแท้ที่สามารถจับต้อง และมองเห็นได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น ความรักของบิดา/มารดาที่มีต่อบุตร/ธิดา และได้แสดงออกโดย “การเป็นผู้ให้” ที่ให้แล้วให้อีก ให้แล้วและลืมว่าได้ให้ ให้แล้วไม่เคยจดจำว่าได้ให้เป็นต้น

เมื่อความรัก 4 แบบถูกพัฒนาถึงจุดอิ่มตัวแล้ว มนุษย์จะกลายเป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบ เรียกว่า “บุคคลอุดมคติ” คือเป็นบุคคลที่บรรลุความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ มีลักษณะเหมือนพระเจ้า มีมโนธรรมที่เติบโตบริบูรณ์ จิตใจบริสุทธิ์งดงาม ไม่เห็นแก่ตัว คิดและประพฤติเฉพาะสิ่งที่ดีงามมีความรักแท้จริงปราศจากเงื่อนไขมีชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่นนี้ถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าตนเอง หากแต่ละคนกลายเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบตามที่กล่าวข้างต้นได้ ในที่สุดโลกจะสงบสุขและมีสันติภาพคล้ายสวรรค์ มนุษย์ในโลกจะอยู่เย็นเป็นสุขสังคมปราศจากสงครามและการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

จากทัศนะดังกล่าว สมาชิกทุกคนต้องเรียนรู้และฝึกหัดปฏิบัติพัฒนาตนให้กลายเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบมากขึ้น ๆ ทุก ๆ วันจนเป็นปกติวิสัย กระทั่งหัวใจเต็มเปี่ยมบริบูรณ์ด้วยความรัก 4 แบบ 4 หัวหัวใจ อันได้แก่ ความรักแบบสามี/ภรรยา ความรักแบบลูก ความรักแบบพี่น้อง ความรักแบบพ่อแม่ ซึ่งมนุษย์ทุกคนจะต้องมีประสบการณ์ความรักแท้จริง 4 รูปแบบภายใต้สถาบันครอบครัวเท่านั้น หากปฏิเสธการสมรสประสบการณ์ความรัก 4 รูปแบบจะไม่ถูกพัฒนาไม่เจริญเติบโตจากทัศนะคำสอนตามหลักปรัชญาฯ สรุปว่า “บุคคลจะบรรลุอุดมคติหรือเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบได้นั้น ทุกคนต้องผ่านการสมรสและสร้างครอบครัว” เพียงหนทางเดียวเท่านั้น

2.7 ด้านสาธารณสุขและการแพทย์

คู่สมรสดูแลสุขภาพโดยการตรวจสุขภาพประจำปี รับประทานอาหารที่สะอาดปลอดภัยซื้อพืชผักปลอดสารเคมีตากแห้งมาปรุงอาหารบางครั้งรอบครัวปรุงอาหารด้วยพืชผักสมุนไพรที่มีสรรพคุณเป็นยารับประทานจะซื้อยาตามร้านขายยารับประทานเมื่อเจ็บป่วยเล็กน้อย แต่ถ้าป่วยหนักจะไปโรงพยาบาลของรัฐและเอกชน บางรายมีหมอประจำตัวตรวจรักษา ทำประกันสุขภาพและบัตร 30 บาท เลือกใช้บริการของโรงพยาบาลเอกชนและคลินิกมากกว่าโรงพยาบาลของรัฐเนื่องจากสะดวกรวดเร็วแม้จะต้องจ่ายแพงก็ตาม

2.8 การสื่อสารและการคมนาคม

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารได้แก่ ภาษาอังกฤษ จีน ไทย ญี่ปุ่น ช่วงเริ่มต้นครอบครัวจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร เมื่ออีกฝ่ายเรียนรู้ภาษาไทยสื่อสารเข้าใจกันแล้ว

ส่วนใหญ่จะใช้ภาษาไทยเป็นหลักและใช้ภาษาอังกฤษสลับบ้างเป็นบางครั้ง ในช่วงเริ่มต้นสร้างความสัมพันธ์ คู่สมรสใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารแบบคำต่อคำไม่มีหลักไวยากรณ์และใช้วลีภาษาสื่อสารร่วมด้วย พัฒนาและเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยตนเองจากพจนานุกรมเป็นหลัก บุตร/ธิดาใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ มีบางครอบครัวเท่านั้นที่ฝึกให้บุตร/ธิดาใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารบ้าง เนื่องด้วยความจำกัดด้านเวลาและเศรษฐกิจจึงไม่มีเวลาสอนและส่งไปเรียนในโรงเรียนนานาชาติ

การคมนาคม เดินทางโดยรถแท็กซี่ รถไฟลอยฟ้า (BTS) รถไฟใต้ดิน รถโดยสารประจำทาง เลือกใช้มอเตอร์ไซด์รับจ้างเป็นพาหนะบ่อยที่สุดเพราะสะดวกรวดเร็ว สำหรับการเลือกใช้นานพาหนะแต่ละครั้งขึ้นอยู่กับความเร่งด่วนของภารกิจที่ต้องเดินทางโดยคำนึงถึงความประหยัดในการใช้จ่าย ส่วนใหญ่คู่สมรสเหล่านี้ยังไม่มีบ้านเป็นของตนเอง นิยมเช่าบ้านอยู่ใกล้ที่ทำงานและใกล้กับสหพันธ์ฯ เนื่องจากสะดวก ประหยัดเงิน ประหยัดเวลาและคล่องตัวในการเดินทางไปทำงานและเฝ้าต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของสหพันธ์ฯ ได้ตามที่ต้องการ การเขียนจดหมายเป็นวิธีสื่อสารที่นิยมมากที่สุดในการติดต่อสื่อสารสร้างความสัมพันธ์ของคู่รักข้ามวัฒนธรรมที่ประหยัดค่าใช้จ่ายและถ่ายทอดเรื่องราวได้ดีละเอียดลึกซึ้งซึ่งมีความเป็นส่วนตัว การฝึกเขียนบ่อย ๆ ทำให้มีพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้เป็นอย่างดี แต่ในปัจจุบันคู่รักข้ามวัฒนธรรมเหล่านี้นิยมใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสารในรูปจดหมายอิเล็กทรอนิกส์มากกว่าจดหมายธรรมดาเนื่องจากสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากกว่า และระหว่างสื่อสารทางอินเตอร์เน็ตสามารถมองเห็นกันได้ สำหรับช่องทางในการสื่อสารของคู่สมรสเหล่านี้ ได้แก่ โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ต จดหมายติดแสตมป์และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ รับฟังข่าวสารผ่านทีวี อินเตอร์เน็ต หนังสือพิมพ์และจากการสนทนากับบุคคลในที่ทำงาน เป็นต้น

2.9 ด้านนันทนาการ

ด้านนันทนาการ หากมีเวลาว่างและวันหยุดส่วนใหญ่จะไปเดินเล่น พักผ่อนและทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามห้างสรรพสินค้าใกล้บ้านเฉลี่ยสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง เนื่องจากสามารถตอบสนองความต้องการอย่างครบครัน สะดวกในการเดินทางและสามารถหาซื้อเครื่องอุปโภคบริโภคได้นอกจากนี้ ยังมีเครื่องเล่นสำหรับบุตร/ธิดาด้วย หากมีวันหยุดติดต่อกันหลายวันจะพาครอบครัวและญาติพี่น้องไปเที่ยวไปพักผ่อนตามต่างจังหวัด มีการออกกำลังกายเป็นบางครั้งตามโอกาส แต่ไม่เป็นกิจจะลักษณะ เนื่องจากแต่ละคนต่างมีภารกิจอยู่ในการทำงานจึงไม่ได้ให้ความสำคัญกับการออกกำลังกายเท่าที่ควร

2.10 สังคมและวัฒนธรรม

สมาชิกสหพันธ์ฯ เข้าร่วมประชุมครอบครัวทุกเช้าวันอาทิตย์ เพื่อรับฟังข้อมูลข่าวสารขององค์กรและเครือข่าย สมาชิกแต่ละเชื้อชาติรวมตัวจัดตั้งเป็นสมาคมอย่างไม่เป็นทางการเพื่อพบปะสังสรรค์ปรึกษาหารือแนะนำช่วยเหลือให้กำลังใจแบ่งปันสิ่งที่ดีให้กันและกันเดือนละครั้งหรือสองครั้ง วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ถือปฏิบัติเป็นอุดมคติของสมาชิกสหพันธ์ฯ คือการมีชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่น มีจิตอาสาทำดีเพื่อสังคมการเสียสละเพื่อส่วนรวมการแบ่งปันความรักและความปรารถนาดีต่อผู้อื่นอย่างบริสุทธิ์ใจ รักธรรมชาติ ดูแลรักษาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเห็นคุณค่า มีทัศนคติมองมนุษย์ทุกคนเป็นเหมือนพี่น้อง มีความเชื่อเรื่องจิตวิญญาณ โลกฝ่ายวิญญาณ มีชีวิตหลังความตาย วิญญาณยังดำรงอยู่ ตัวตนฝ่ายวิญญาณจะดีหรือไม่ดีเกิดจากการกระทำในปัจจุบันขณะที่มีชีวิตอยู่ในโลกปัจจุบันเป็นเหตุปัจจัย สอดคล้องกับคำสอนเรื่องการพัฒนา 4 ห่วงหัวใจแห่งความรักแท้ สมบูรณ์แบบจากการทำดีสะสมความดี สร้างตัวตนที่ดีจนบรรลุความสมบูรณ์เรียกว่า “มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ” คือบรรลุความเป็นมนุษย์ในอุดมคติ มีจิตใจสะอาด งดงาม มีความรักและอยู่เพื่อผู้อื่น เชื่อว่าเมื่อก่อนโลกนี้ตัวตนฝ่ายวิญญาณจะได้ไปสู่โลกฝ่ายวิญญาณที่ดี

ผู้มีศรัทธาตามหลักปรัชญาฯ ไม่เสพสิ่งเสพติด ดื่มเหล้า สูบบุหรี่และเล่นการพนัน ไม่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสและไม่มีความประพฤติก่อให้เกิดศีลธรรม มีสามี/ ภรรยาเดียว มีความรัก สามัคคี รับผิดชอบต่อบริวาร ขยันขันแข็ง ให้เกียรติแก่บิดา/ มารดาบุพการีและเคารพบรรพบุรุษ ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีไทย การไหว้ การให้เกียรติผู้อาวุโส การทำบุญ ให้ทานหรือแม่แต่ประเพณีการเคารพบรรพบุรุษ (เจิ้งเม้งของคนจีน) และให้เกียรติและนับถือทุกศาสนารวมเพราะถือว่าเป็นจริยธรรมที่พระเจ้าส่งผ่านพระศาสดาองค์ต่าง ๆ ให้กับมนุษย์ในยุคสมัยและระยะเวลาแตกต่างกัน วัฒนธรรมการเลือกคู่ครองนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อตามหลักปรัชญาฯ บิดา/ มารดาและญาติพี่น้องไม่มีส่วนในการตัดสินใจเลือก มีทัศนคติต่อการมีบุตรหลายคนว่าเป็นผู้ที่พระเจ้าให้พรมาก ดังนั้น สมาชิกนิยมมีบุตร/ ธิดา มากกว่า 2 คนขึ้นไปและภายในครอบครัวควรจะมีคน 4 ช่วงอยู่ด้วยกัน คือ ปู่ยา/ ตายาย, บิดา/ มารดา (สามี/ ภรรยา) พี่/ น้องและบุตร/ ธิดา หรือฐาน 4 ตำแหน่ง

สมาชิกสหพันธ์ฯ มีวัฒนธรรมอยู่กันแบบเครือญาติ ธรรมเนียมปฏิบัติสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย ให้เกียรติผู้อาวุโสและนับถือสมาชิกในชุมชนเป็นเหมือนพี่น้องในครอบครัวใหญ่ คือสหพันธ์ฯ นับถือสาธุคุณ คร.ชัน เมียง มูนและภรรยาเป็นเหมือนบิดา/มารดาผู้ให้กำเนิด ฝ่ายจิตวิญญาณ สมาชิกทุกคนเป็นบุตร/ ธิดา รุ่นพี่ผู้อาวุโสกว่าเปรียบเสมือนพี่ รุ่นน้องที่อาวุโสน้อยเปรียบเสมือนน้อง ปกครองดูแลกันแบบพี่ดูแลน้อง มีระบบการดูแลชัดเจน มีการพบปะสังสรรค์กัน

เป็นประจำทุกสัปดาห์ คือกิจกรรม “ซันเคย์เซอร์วิส” วัฒนธรรมที่ยึดถือปฏิบัติร่วมกันเป็นอุดมคติ คือวัฒนธรรมการอยู่เพื่อผู้อื่นมีจิตอาสา ทำดีเพื่อสังคม การเสียสละเพื่อชุมชนและสังคม การรักและปรารถนาดีต่อผู้อื่นอย่างบริสุทธิ์ใจ รักธรรมชาติ การดูแลรักษาและใช้ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างเห็นคุณค่า ถือว่ามนุษย์ทุกคนเป็นพี่น้อง สมาชิกประกอบด้วยหลากหลายเชื้อชาติ แต่ปราศจากการทะเลาะวิวาท อคติ โกรธเกลียดชิงชัง ประเพณีปฏิบัติของทุกรอบครัวในแต่ละวัน ทุกเช้าหรือเย็นก่อนเข้านอนทุกคนในครอบครัวจะมีปฏิสัมพันธ์กับพระเจ้าและละหมาดมารดาที่แท้จริง คือ สาธุคุณ ดร.ซัน เมียง มูน และภรรยาด้วยการอธิษฐานและทบทวนการดำเนินชีวิตตลอดวันที่ผ่านมา มีอะไรที่ดี มีอะไรที่ต้องแก้ไขปรับปรุงตนเองบ้าง สุดท้ายจะแสดงความเคารพ (บาว) และศึกษาคำสอนเกี่ยวกับการสร้างครอบครัวเพื่อให้ครอบครัวมีความรักสามัคคี มีสมานฉันท์และกล่าวคำปฏิญาณ 8 ข้อพร้อมกันเพื่อย้ำและทบทวนตนเองไม่ให้ล้มที่จะต้องไปให้ถึงอุดมคติเป็นวัฒนธรรมที่ถือปฏิบัติเป็นกิจวัตรประจำวัน

2.11 ที่อยู่อาศัย

ผู้ที่มีบ้านและที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองนั้น ส่วนใหญ่บิดา/ มารดาเป็นผู้ซื้อให้ ส่วนผู้ที่ยังไม่มีอยู่บ้านเป็นของตนเองจะเช่าห้องเช่าบริเวณหลังมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นพื้นที่ใกล้สหพันธ์ฯ และใกล้ที่ทำงานสะดวกในการเดินทางและเข้าร่วมกิจกรรมของสหพันธ์ฯ

2.12 อาหารและเครื่องดื่ม

การรับประทานอาหารเป็นแบบผสมผสานระหว่างอาหารไทยและอาหารต่างชาติ สลับผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปบางมื้อเป็นอาหารไทยบางมื้อเป็นอาหารต่างชาติ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับโอกาสและเวลา ส่วนมากจะซื้ออาหารที่ปรุงสำเร็จที่มีขายตามท้องตลาดมากกว่าปรุงเอง ถ้าหากมีวันหยุดพร้อมกันถือเป็นวันครอบครัวจะปรุงอาหารเมนูพิเศษที่ชอบและออกไปรับประทานอาหารตามร้านอาหารบ้างเป็นบางครั้งไม่ได้กำหนดรูปแบบตายตัว รสชาติอาหารที่รับประทานจะต้องไม่เผ็ดหรือเผ็ดเพียงเล็กน้อย หากเป็นอาหารต่างชาติหาซื้อเครื่องปรุงที่มีจำหน่ายตามห้างสรรพสินค้าทั่วๆ ไป

2.13 การแต่งกาย

ผู้หญิงแต่งกายปกปิดมิดชิด สุภาพ เรียบร้อยตามสากลนิยมทั่วไป เหมาะสมกับบุคลิกภาพและถูกกาลเทศะ ส่วนผู้ชายแต่งกายเลดูสุภาพสบายๆ ไม่ฟิฟิฟิกัน สวมเสื้อเชิ้ตผูกเนคไท้มือไปทำงาน หากไปงานพิธีสำคัญก็สวมสูท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกาลเทศะ เลือกซื้อเสื้อผ้าตามห้างสรรพสินค้าและตามท้องตลาดทั่วไปราคาประหยัดไม่ติดขัดแบรด์เนม

3. สาเหตุของการตัดสินใจสมรสข้ามวัฒนธรรมของคนไทย

สาเหตุการตัดสินใจ แบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือฝ่ายภายนอกผู้สมรสปรารถนาจะมีคู่สมรสที่ดี รักเดียว ซื่อสัตย์ ไม่หย่าร้างสร้างครอบครัวอบอุ่นเข้มแข็งมีความสุขเป็นความต้องการฝ่ายกายภาพ

ศรัทธาในแบบอย่างชีวิตสาธุคุณ คร.ชั้น เมียง มุน และเชื่อมั่นในหลักปรัชญาฯ ว่าสามารถแก้ไข ปัญหาหย่าร้างในสังคมได้ ประการสำคัญอุดมคติสูงสุดของการสมรสตามหลักปรัชญาฯ นี้จะนำมา ซึ่งสันติภาพโลกได้ เห็นได้จากผู้ก่อตั้งฯ จับคู่หนุ่มกับสาวจากประเทศที่ถือคติบรรพบุรุษเคยเป็น ศัตรูกันมาก่อนสมรสกัน เช่น เกาหลีกับญี่ปุ่นมากที่สุด โดยมีแนวคิดที่ว่าหากเป็นญาติเกี่ยวดองกัน ความมีอคติเกลียดชังจะหายไป บิดา/ มารดาหรือญาติพี่น้องไม่มีส่วนชี้นำให้เห็นใน การตัดสินใจกระบวนกรสมรสทุกขั้นตอนดำเนินไปตามหลักปรัชญาฯ

นอกจากนี้ยังเชื่อว่าการสมรสเป็นตอบสนองความต้องการพื้นฐานอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่จะต้องเรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงกับความรักแท้ 4 แบบ ด้วยการมีครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นที่ จะพัฒนาความรักแท้ 4 ห่วงหัวใจ คือความรักแท้ 4 แบบ 4 ห่วงหัวใจ คือห่วงหัวใจที่มีความรักแบบ สามมิ/ ภรรยาเป็นห่วงหัวใจแรกเป็นความรักที่ไม่สามารถแบ่งปันให้ใครได้ รักเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น ห่วงหัวใจที่สองเป็นความรักแบบบุตร/ ธิดา ห่วงหัวใจที่สามคือห่วงหัวใจที่มีความรักแบบพี่น้อง และห่วงหัวใจสุดท้ายเป็นห่วงหัวใจที่มีความรักแบบพ่อแม่ เมื่อบุคคลแต่ละคนได้เรียนรู้ความรัก ทั้ง 4 แบบด้วยประสบการณ์ตรงจากการสมรสแล้ว ห่วงหัวใจแห่งความรักจะถูกพัฒนาให้เจริญ เติบโตบริบูรณ์ หลักการสร้างครอบครัว ประกอบด้วยความรัก 4 แบบ 4 ห่วงหัวใจ หรือฐาน 4 ตำแหน่ง มีพระเจ้าเป็นตำแหน่งศูนย์กลางในครอบครัว หากครอบครัวใดสร้างบนฐาน 4 ตำแหน่ง 4 ห่วงหัวใจแล้ว ครอบครัวนั้นจะมีความมั่นคงแข็งแรง ดังนั้น “สถาบันครอบครัวเป็นโรงเรียนสอน ความรักแห่งแรกของสังคม” ที่สอนให้บุคคลกลายเป็นมนุษย์สมบูรณ์ตามอุดมคติแห่งการสร้างสรรค์ ของพระเจ้าผู้ให้กำเนิดเริ่มแรก โลกจะเกิดสันติภาพหรือสันติภาพโลกจะเป็นจริงได้ต้องเริ่มจากบุคคล แต่ละคนมีเสรีภาพภายในจิตวิญญาณก่อน เมื่อจิตวิญญาณมีเสรีภาพส่งผลออกมาสู่พฤติกรรมภายนอก ด้วยคือฝ่ายภายนอกย่อมมีเสรีภาพด้วย ฉะนั้นเมื่อแต่ละบุคคลดำเนินชีวิตมีศูนย์กลางที่ความรักแท้ ในจิตใจและฝึกปฏิบัติในชีวิตประจำวันเป็นปกติวิสัยจนบรรลุอุดมคติของการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สังคมจึงประกอบด้วยมนุษย์ที่สมบูรณ์เพิ่มมากขึ้นครอบคลุมทั่วทุกชาติพันธุ์ในโลก ในที่สุดโลก จะบรรลุอุดมคติคือเกิดความสงบสุข มนุษยชาติหลายเผ่าพันธุ์ร่วมกันเป็นหนึ่งเดียว เป็นครอบครัว ใหญ่ นานาชาติ นานาศาสนาภายใต้พระเจ้าซึ่งเป็นบิดา/ มารดาผู้ให้กำเนิดเริ่มแรกของมนุษยชาติ เมื่อถึงเวลานั้นโลกจะปราศจากสงครามการแบ่งแยกสีผิว เชื้อชาติ ศาสนา และเผ่าพันธุ์และการมี อคติต่อกัน

ส่วนฝ่ายจิตใจภายใน (จิตวิญญาณ) เชื่อว่าเป็นพระประสงค์แห่งการทรงสร้างของ พระเจ้าให้มนุษย์มีคู่ เพื่อเป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบ มีเพศชายเพศหญิงเพื่อเป็นสามมิ/ ภรรยากัน สร้างครอบครัวที่อบอุ่นและมีความสุข มนุษย์จึงจะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ การที่บุคคลจะบรรลุ อุดมคติของความเป็นมนุษย์ชาย/ หญิงได้นั้น มีเพียงหนทางเดียวเท่านั้น คือต้องสมรสและสร้าง

ครอบครัวยุคใหม่ จากทัศนะดังกล่าว ผู้สมรสทุกคนปรารถนาจะมีวิถีชีวิตสอดคล้องกับเจตจำนงของพระเจ้า ฉะนั้น เมื่อถึงวัยอันสมควรต้องมีคู่เพื่อบรรลุความรับผิดชอบในการดำรงเผ่าพันธุ์ให้คงอยู่ตลอดไปชั่วนิรันดร์ นอกจากนี้ยังเชื่อว่าการสมรสเป็นการรับพรจากพระเจ้า รับชีวิตใหม่ทางฝ่ายจิตวิญญาณที่อยู่เหนืออำนาจบาปทางเพศที่ตกทอดมาจากสายเลือดจากบรรพบุรุษมนุษย์ชายหญิง คู่แรกและยังการสมรสเป็นการเปลี่ยนสายเลือดจากสายเลือดบาปกลับเป็นสายเลือดของพระเจ้าที่บริสุทธิ์ ผ่านพิธีรับโฮลีวายในระหว่างรับพรมงคลสมรส เป็นสัญลักษณ์ถึงถึงการล้างชำระและตัดความสัมพันธ์กับสายเลือดเก่า รับสายเลือดใหม่ของพระเจ้าผ่านพิธีการรับโฮลีวาย “โฮลีวาย” คือน้ำองุ่นหมักที่ผ่านการอธิษฐาน ขอพรจากพระเจ้าโดยสาธุคุณ คร. ชัน เมียง มูน ให้คู่สมรสดื่มเพื่อเป็นสัญลักษณ์ถึงถึงการรับสายเลือดใหม่ที่บริสุทธิ์จากพระเจ้าในพิธีรับพรมงคลสมรสศักดิ์สิทธิ์นานาชาติ ความหมายโดยนัย เชื่อว่าเป็นการบังเกิดใหม่ฝ่ายจิตวิญญาณที่ปราศจากบาปทางเพศที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษมนุษย์ชายหญิงคู่แรก ดังนั้น เมื่อคู่สมรสปราศจากบาปแล้วจึงมีอิสรภาพสามารถพัฒนาตนเองให้กลายเป็นบุคคลอุดมคติบรรลุความดีทั้งกายและจิตใจ มีครอบครัวตามแบบแผนที่พระเจ้าและพ่อแม่ที่แท้จริงได้วางไว้ มีลูกดกทวีคูณดำรงเผ่าพันธุ์ของมนุษยชาติสืบไป

4. สภาพปัญหา/ อุปสรรคของคนไทยที่สมรสข้ามวัฒนธรรม

ปัญหาอุปสรรคแบ่งเป็นปัญหาฝ่ายภายนอกและฝ่ายภายใน (จิตวิญญาณ) สำหรับปัญหาฝ่ายภายนอก ลำดับขั้นต้นแรกคือภาษาในการสื่อสารใช้ภาษาอังกฤษได้เล็กน้อย ดังนั้น คู่สมรสเหล่านี้จึงใช้ความอดทนฝึกฝนพัฒนาภาษาอังกฤษในช่วงพัฒนาความสัมพันธ์ ช่วงที่เป็นคู่หมั้น จะหลีกเลี่ยงการพูดคุยทางโทรศัพท์ช่วงสื่อสารยังไม่เข้าใจหากจำเป็นต้องพูดสื่อสารจะใช้ภาษาอังกฤษแบบคำต่อคำไม่มีหลักไวยากรณ์และใช้ວິຈນภาษาประกอบด้วย พบมากในคู่ไทย-ญี่ปุ่น ที่มีการศึกษาค่ำกว่าระดับปริญญา เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองโดยการนำพจนานุกรมติดตัวไว้เสมอเพื่อศึกษาคำและความหมายในการสื่อสาร สำหรับวิธีการสื่อสารที่นิยมมากที่สุดคือการเขียนจดหมายเพราะได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากการเปิดพจนานุกรม อย่างไรก็ตาม คู่สมรสเหล่านี้ไม่ถือว่าเรื่องภาษาเป็นปัญหาอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ ในฐานะคู่หมั้นแต่อย่างใด อนึ่ง หากครอบครัวใดสามี/ ภรรยาที่เป็นชาวต่างชาติตกลงกันว่าจะอาศัยอยู่ในประเทศไทยอย่างถาวรฝ่ายที่เป็นชาวต่างชาติจะขวนขวายเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น เมื่อพูดภาษาไทยได้บ้างแล้วก็ใช้ภาษาไทยสื่อสารเป็นหลักปะปนกับภาษาอังกฤษด้วย และยังมีปัญหาด้านอื่นๆ เช่น กฎหมายการสมรสกับชาวต่างชาติในการทำวีซ่า การจดทะเบียนสมรส การถือสัญชาติของบุตร/ ธิดา การให้เวลากับครอบครัวจำกัดเนื่องจากต้องทำงานทั้งคู่ การอุทิศเวลาให้กับงานสาธารณะกุศลจนลืมเอาใจใส่คู่ของตน เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีปัญหาด้านบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยทัศนคติและความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเนื่องมาจากประสบการณ์เบื้องหลัง

การเลี้ยงดูย่อมส่งผลให้มีความเห็นแตกต่าง เมื่อสมรสและสร้างครอบครัวบางคนคิดนิสัยรักสบาย ไม่ช่วยเหลืองานบ้านภรรยา เป็นต้น หรือบางคู่วิถีชีวิตเดิมมาจากการเลี้ยงดูคนละแบบ ภรรยามีวิถีชีวิตเป็นคนมีระเบียบ มีกฎเกณฑ์ มีการวางแผนทำงาน มีระบบระเบียบทุกขั้นตอนแต่คู่สมรสถูกเลี้ยงมาจากวิถีชีวิตแบบสบายไร้เป้าหมาย เมื่อใช้ชีวิตร่วมกัน จึงกลายเป็นความขัดแย้ง เรื่องของรสนิยมและความชอบที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ต่างกันไม่ควรบังคับให้อีกฝ่ายทำตามความเห็นชอบของตนเพราะจะทำให้อีกฝ่ายเกิดความขุ่นเคืองอาจนำไปสู่ความขัดแย้งได้

ส่วนปัญหาฝ่ายจิตใจภายใน (ฝ่ายจิตวิญญาณ) คือขาดความเข้าใจหลักปรัชญาฯ อย่างถ่องแท้ แม้จะผ่านการอบรมสัมมนามาแล้วก็ตามแต่เมื่อใช้ชีวิตร่วมกันจึงไม่สามารถจะประยุกต์หลักปรัชญาฯ มาใช้ได้จริง ก่อให้เกิดปัญหาปรับตัวเข้ากัน ได้ยากลำบากเพราะความแตกต่างทางวัฒนธรรมในหลากหลายด้าน เป็นต้น

5. ผลกระทบของการสมรสข้ามวัฒนธรรมของคนไทยที่มีต่อสถาบันครอบครัว สังคม และวัฒนธรรมไทย

5.1 ผลกระทบด้านบวก

5.1.1 ด้านบุคคลและสถาบันครอบครัว

เป็นครอบครัวที่มีคู่สมรสเพียงคนเดียวรักเดียวซื่อสัตย์ต่อกัน ไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ไม่หย่าร้าง พอเพียงและพอใจในคู่ของตนเพียงคนเดียวและอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข มีโลกทัศน์กว้างยอมรับความแตกต่างของคู่สมรสและเรียนรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของชาติพันธุ์ต่าง ๆ ที่มีในโลก ลดอคติ ลดการแข่งขัน ลดการเหยียดสีผิวไม่แบ่งชนชั้นเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ ปัญหาและความขัดแย้งย่อมลดลง สมาชิกของครอบครัวมีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนรักสามัคคี มีเอกภาพ ปราศจากการทะเลาะวิวาทและทำร้ายร่างกายกันและกันปราศจากเหล้า บุหรี่ อบายมุขและสิ่งเสพติดทั้งปวง มีแบบแผน มีเป้าหมาย มีอุดมคติตามหลักปรัชญาฯ และมีองค์กรคอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ควบคุมดูแลและให้คำปรึกษา

5.1.2 ด้านสภาพแวดล้อม

เป็นครอบครัวที่มีบรรยากาศแห่งความรักใคร่กลมเกลียว มีความอบอุ่น ความห่วงใย ดูแลกันและกันของสมาชิก ปลอดภัยอบายมุขและสิ่งเสพติด สมาชิกมีภูมิด้านทานที่ดี ส่งผลให้สภาพแวดล้อมในชุมชน/ สังคมเต็มไปด้วยมิตรภาพ ความรัก ความเอื้ออาทร ความห่วงใยกันและกัน มีความเป็นพี่เป็นน้องกันในชุมชน/ สังคม คอยดูแลช่วยเหลือให้กำลังและแบ่งปันกันสิ่งที่ดีให้แก่กันและกันแม้มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม สีผิวและชาติพันธุ์ก็ตาม ฉะนั้น ชุมชน/ สังคมแบบนี้จึงเป็นเสมือนครอบครัวใหญ่ที่ก่อกำเนิดมาจากบิดา/มารดาคนเดียวกัน

5.1.3 ด้านชุมชน/ สังคม

เป็นชุมชน/ สังคมที่มีค่านิยมมีสามิ/ ภรรยาได้เพียงคนเดียวเท่านั้นและรักซึ่งกันและกันปราศจากการทะเลาะเบาะแว้งทำร้ายร่างกายและการหย่าร้าง สมาชิกในครอบครัวรักสามัคคีดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันมีความรับผิดชอบตอบทบาทหน้าที่ของตนอย่างเต็มกำลังเป็นแบบอย่างการสร้างครอบครัวอุดมคติที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ความรักแท้ตามหลักปรัชญาของสารคุณ คร. ชัน เมียง มูนและภรรยา คร. ฮักจา ฮัน มูนที่สอนให้สมาชิกมีชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่น เพื่อสังคม สิ่งแวดล้อมและประเทศชาติ มีวัฒนธรรมการมีจิตอาสาและอยู่เพื่อผู้อื่นอยู่เพื่อสังคม สิ่งแวดล้อม ประเทศชาติและโลก ชุมชนมีวัฒนธรรมแห่งการช่วยเหลือแบ่งปันเอื้ออาทรรักห่วงใยกัน ซึ่งสหพันธ์ฯ ได้แบ่งและแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่มคอยดูแลดูแลตามชาติพันธุ์ฯ คอยช่วยเหลือชี้แนะหากครอบครัวใดมีปัญหากลุ่มก็จะช่วยเหลือเป็นทรัพย์สินและสิ่งของ เป็นต้น

อย่างไรก็ตามสมาชิกทุกคนถือเสมือนเป็นพี่น้องที่มาจากบิดา/มารดาผู้ให้กำเนิด คนเดียวกันคือพระเจ้าและนับถือสารคุณ คร.ชัน เมียง มูนและภรรยา คร.ฮักจา ฮัน มูน เป็นเสมือนบิดา/ มารดาผู้ให้กำเนิดฝ่ายจิตวิญญาณใหม่ที่บริสุทธิ์ปราศจากบาปทางเพศที่ตกทอดจากกรรมพันธุ์ (บรรพบุรุษชาย/หญิงเริ่มแรก) ผ่านการรับพรมงคลสมรสศักดิ์สิทธิ์นานาชาติ นานาศาสนา สมาชิกมีหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนาและต่างวัฒนธรรมแต่สามารถอยู่ร่วมกัน ได้อย่างกลมกลืนสมัครสมานสามัคคีมีความเป็นเอกภาพท่ามกลางความหลากหลาย เป็นแบบอย่างของการสร้างครอบครัวที่อบอุ่นรักสามัคคีและชี้นำสังคมให้รู้ต้นตอปัญหาความล้มเหลวของสถาบันครอบครัวที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

5.1.4 ด้านวัฒนธรรม

ส่งเสริมค่านิยมนับถือคุณค่าความดีภายในจิตใจนับถือคุณธรรมจริยธรรมมากกว่าวัตถุสิ่งของภายนอกและเป็นแบบอย่างให้สังคมได้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมสมาชิกดำรงชีวิตอย่างพอเพียงตามอัตภาพขยัน ประหยัด มัธยัสถ์ เก็บออมและมีการวางแผนเพื่ออนาคตประพฤติดีปฏิบัติแต่สิ่งที่ดีดำรงตนอยู่ศีลธรรมจรรยาและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทยและมีความเกรงกลัวต่อบาปเชื่อว่าการกระทำในปัจจุบันส่งผลต่ออนาคตภายหลังความตายด้วย เพราะแม้ร่างกายภายนอกจะสูญสิ้นไปแต่จิตวิญญาณภายในยังคงดำรงอยู่ชั่ววันรันดร์ ฉะนั้น สหพันธ์ฯ จึงส่งเสริมให้สมาชิกมีความสุขทางใจตามอัตภาพมากกว่าความสุขภายนอกที่ต้องแลกมาด้วยวัตถุทรัพย์สินเงินทองซึ่งไม่จีรังยั่งยืน เลี้ยงดูบุตร/ ธิดาให้เป็นคนดีมีคุณธรรม มีจิตอาสาอยู่เพื่อผู้อื่นสังคมและประเทศชาติ โดยบิดา/ มารดาคำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างตามหลักปรัชญาฯ

สร้างค่านิยมการมีสามิ/ ภรรยาเพียงคนเดียว รักซื่อสัตย์ต่อกันตลอดไปให้เกิดขึ้นเป็นจริงและเป็นแบบอย่างให้แก่สังคมไทยปัจจุบันที่อยู่ในสภาวะวิกฤตมีปัญหาลับซ้อนมากมายอันเกิดจากคู่สามิ/ ภรรยาขาดความซื่อสัตย์ต่อกันจึงส่งผลให้สถาบันครอบครัวล้มเหลว แยกแยก

หย่าร้าง มีวัฒนธรรมการเลี้ยงดูบุตร/ ธิดาตามมาตรฐานทางจริยธรรม สอนให้รักนวลสงวนตัวครองตนอยู่ในกรอบของศีลธรรมจรรยาสอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ไม่หลงไหลไปกับวัตถุนิยมและอบายมุข ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งเสพติดเหล้าบุหรี่การพนัน ไม่มั่วสุมทำในสิ่งที่ไร้สาระ ส่งเสริมบุตร/ ธิดาให้ศึกษาเล่าเรียนตามความถนัด ความสนใจ มิใช่ตามความคาดหวังของบิดา/มารดาก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจากวิถีชีวิตของผู้สมรสข้ามวัฒนธรรมหลากหลายด้าน ซึ่งเป็นองค์รวมวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมที่เห็นอย่างชัดเจนภายใต้ผู้สมรสข้ามวัฒนธรรมในสหพันธ์ฯ อาทิเช่น วัฒนธรรมการทำงานแบบทุ่มเทมุมานะอดทน มุ่งมั่น ความมีระเบียบวินัย การตรงต่อเวลา ความอ่อนน้อมให้เกียรติผู้อื่น การกล่าวคำขอบขอบคุณกลที่อยู่ที่ทำสิ่งดีให้แก่ตน

นอกจากนี้ ยังมีค่านิยมข้อของดีแม้จะมีราคาแพงแต่ใช้ได้นานคุ้มกว่าซื้อของราคาถูก ส่งเสริมวัฒนธรรมการสร้างครอบครัวที่รักสามัคคี อบอุ่น การมีรักเดียว การมีเพศสัมพันธ์กับคู่ของตนเพียงคนเดียวซึ่งเป็นแบบอย่างของการสมรสและสร้างครอบครัวที่ถูกต้องสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากลและศีลห้าตามหลักศาสนาพุทธให้แพร่กระจายสู่สังคมไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเผยแพร่วัฒนธรรมการสร้างครอบครัวอุดมคติตามหลักปรัชญาให้รู้จักอย่างแพร่หลายเพื่อโลกจะเกิดสันติภาพที่แท้จริงโดยสมาชิกสหพันธ์ฯ ทั้งด้านการให้คำแนะนำบอกต่อให้รู้จักหลักปรัชญาการสร้างครอบครัวแบบอย่างตามอุดมคติให้ปรากฏในสังคม

5.2 ผลกระทบด้านลบ

วัฒนธรรมการรับประทานอาหารไทยเปลี่ยนไป จากเดิมสามี/ ภรรยา ซึ่งเป็นคนไทยจะรับประทานอาหารไทยที่มีรสจัดจ้าน เปรี้ยว เผ็ดแต่เมื่อสมรสกับชาวต่างชาติวัฒนธรรมการรับประทานอาหารไทยแบบเดิมได้เปลี่ยนไป เช่น อาหารประเภทต้มยำจากเดิมที่เปรี้ยวเผ็ดก็ลดความเปรี้ยวเผ็ดลงหรือไม่เผ็ดเลย มีผู้สมรสบางรายเดิมเป็นคนภาคใต้ชอบรับประทานอาหารพื้นเมืองที่มีผลสตอ มีกลิ่นฉุนเป็นส่วนประกอบ ชาวต่างชาติรับประทานไม่ได้ แต่เมื่อสมรสกับภรรยาซึ่งเป็นชาวยุโรป รสนิยมการรับประทานอาหารเปลี่ยนไปตามแบบของภรรยาและบุตร/ ธิดา ปัจจุบันร่างกายปรับสภาพให้คุ้นชินกับอาหารรสจัดแล้ว หากรับประทานอาหารที่มีรสเผ็ดจะเกิดอาการท้องเสียจึงรับประทานอาหารพื้นเมือง (ได้) น้อยครั้งมาก เกรงว่าในระยะยาวบุตร/ ธิดาที่เกิดระหว่างสองวัฒนธรรมในรุ่นถัดๆ ไปอาจไม่รู้จักรสชาติของอาหารไทยแท้สูตรดั้งเดิมและรับประทานพื้นเมืองแท้ๆ ไม่เป็น อนึ่ง หากไม่มีการสืบทอดอาจเลือนหายไปในที่สุด นอกจากนี้วัฒนธรรมการให้เกียรติบิดา/ มารดา บุพการี ญาติพี่น้องและผู้อาวุโสในระบบเครือญาติได้เลือนหายไปจากสังคมไทยเนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันเปิดกว้างให้ทุกคนมีเสรีภาพในการดำเนินชีวิตอย่างอิสระมากขึ้น ผู้คนสามารถตัดสินใจเลือกกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามลำพังโดยไม่ต้องขอคำปรึกษาหรือขอแนะนำจาก

บิดา/มารดาเหมือนสมัยก่อน พบว่าก่อนการตัดสินใจเลือกคู่ครองของผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่ได้ปรึกษาหรือขอความเห็นจากบิดา/ มารดาก่อนตัดสินใจสมรส กระบวนการทุกอย่างทุกขั้นตอนขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่สหพันธ์ฯ กำหนด ซึ่งแตกต่างธรรมเนียมไทยคู่สมรสในอดีตหนุ่มสาวมักถือว่าการเลือกคู่ครองเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องบอกกล่าวขอคำแนะนำและปรึกษาหารือบิดา/ มารดาก่อนที่จะตัดสินใจเลือกและบางคนให้ความสำคัญกระทั่งมอบให้บิดา/ มารดาเลือกให้หรือหาคู่ให้ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์เหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นคู่สมรสข้ามวัฒนธรรมในสหพันธ์ฯ เท่านั้นแต่สามารถพบเห็นโดยทั่วไปในสังคมไทยปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมเมืองหลวงและตามหัวเมืองใหญ่ๆ ที่มีความเจริญทางวัตถุ เป็นที่น่าสังเกตว่าวัฒนธรรมด้านนี้ถูกลดความสำคัญลงและกำลังจะเลือนหายไปจากสังคมไทยปัจจุบัน มีประเด็นที่น่าสังเกตว่าในครอบครัวข้ามวัฒนธรรมสังกัดสหพันธ์ฯ สามิ/ ภรรยาต่างมีบทบาทหน้าที่นำครอบครัวอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยมีเป้าหมายเดียวคือเพื่อสร้างครอบครัวอุดมคติให้เกิดอย่างเป็นรูปธรรมเป็นแบบอย่างให้สังคมได้ประจักษ์ ส่วนใหญ่สามิ/ ภรรยาต่างออกไปทำงานนอกบ้านด้วยกันทั้งคู่ ฉะนั้น บทบาทในการทำหน้าที่หัวหน้าชีวนาคของครอบครัวจึงเท่าเทียมกัน ตัดสินใจรับผิดชอบสิ่งต่างๆ ร่วมกันรวมทั้งงานในบ้าน การทำความสะอาดบ้าน ถ้างาน ซักผ้า รีดผ้า ประกอบอาหาร ดูแลบุตร/ธิดา ฯลฯ จึงมีใช้หน้าที่ของภรรยาเพียงฝ่ายเดียวอีกต่อไปแต่เป็นหน้าที่ของสามิที่จะต้องทำเพื่อแบ่งเบาภาระของภรรยาด้วย

สรุปผลกระทบด้านวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตของครอบครัวยุคใหม่ที่บริบททางสังคมเป็นตัวกำหนดการกระทำเพื่อการปรับตัวให้ดำรงอยู่อย่างเหมาะสมซึ่งไม่ได้ผูกขาดกับบิดา/ มารดาหรือบุพการีและขนบธรรมเนียมปฏิบัติแบบเก่าเป็นกรอบแนวคิดในการตัดสินใจเลือกกระทำสิ่งต่าง ๆ อีกต่อไป แต่หนุ่มสาวในปัจจุบันสามารถเลือกทำทุกสิ่งได้ตามความคิดเห็นของตนแม้ด้านการเลือกคู่ครอง เลือกอาชีพ เลือกศึกษาหรือเลือกเชื่อศรัทธาและสามารถเลือกนับถือศาสนาต่างๆ ได้อย่างมีเสรีภาพ

ตอนที่ 2 แนวทางการปรับตัวของคนไทยที่สมรสข้ามวัฒนธรรม

ผลการศึกษาแนวทางการปรับตัวของผู้ที่เป็นคู่สมรสข้ามวัฒนธรรม เป็นการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกรายบุคคลของผู้ให้ข้อมูล จำนวน 18 ราย คณะกรรมการอำนวยการฯ คณะกรรมการที่ปรึกษาฯ และคณะกรรมการบริหารสหพันธ์ฯ จำนวน 7 ราย และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากคู่สมรสที่สมัครใจให้ข้อมูล จำนวน 9 ราย เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2554 ณ ห้องประชุมชั้น 2 สหพันธ์ครอบครัวเพื่อความสามัคคีและสันติภาพโลก (ประเทศไทย) กรุงเทพมหานคร ซึ่งเสนอผลการศึกษา ดังนี้

1. ระดับองค์กร

1.1 องค์กรวางระบบเพื่อช่วยให้ปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคม

สหพันธ์ฯ วางโครงสร้างการบริหารจัดการออกเป็นระดับชั้นจากคณะกรรมการบริหารระดับชาติแบ่งย่อยออกเป็นระดับแผนก จากระดับแผนกแบ่งเป็นกลุ่มย่อยตามเชื้อชาติและแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่มดูแลสมาชิกแต่ละเชื้อชาติหากพบปัญหา/ อุปสรรควิธีการแก้ไขคือ

แก้ไขจากระดับกลุ่มขึ้นสู่ระดับระดับแผนกและสิ้นสุดที่คณะกรรมการบริหารฯ ระดับชาติ เมื่อผ่านขั้นตอนการจับคู่และเข้าสู่พิธีรับพรมงคลสมรสศักดิ์สิทธิ์แล้วจะเป็นช่วงที่ทั้งคู่ต้องศึกษาเรียนรู้ทำความเข้าใจกันและกันด้านภาษาวัฒนธรรม นิสัยใจคอ ทศนคติ ฯลฯ (ระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 1-10 ปี) ช่วงนี้ห้ามมีความสัมพันธ์ทางกายต่อกันเด็ดขาด เพราะถ้าหากทั้งคู่ไปด้วยกันไม่ได้ก็สามารถบอกเลิกได้ไม่มีอะไรเสียหาย สำหรับระยะเวลามากน้อยนั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไขด้านอายุและความพร้อมของแต่ละคู่แต่ทุกขั้นตอนต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสหพันธ์ฯ อย่างใกล้ชิด นอกจากนี้สหพันธ์ฯ ยังจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่มีต่อกันในระดับกลุ่มเชื้อชาติ เพื่อให้เกิดความสนิทสนมคุ้นเคย มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

1.2 องค์กรสร้างความเข้าใจหลักปรัชญาให้กับสมาชิก

ก่อนที่สมาชิกจะสมัครเข้าร่วมโครงการรับพรมงคลสมรสศักดิ์สิทธิ์นานาชาติ นานาศาสนานั้น สหพันธ์ฯ วางเงื่อนไขไว้คือทุกคนจะต้องผ่านกระบวนการอบรมสัมมนาหลักปรัชญาการสร้างครอบครัวอุดมคติ 1 หลักสูตรจำนวน 5 วันเป็นเบื้องต้นและต้องผ่านการคัดกรองโดยการสัมภาษณ์ของคณะกรรมการฯ ระดับชาติก่อนที่จะอนุญาตให้สมัครเข้าร่วมโครงการรับพรมงคลสมรสศักดิ์สิทธิ์ฯ เพื่อตรวจสอบแรงจูงใจว่ามาจากความเชื่อศรัทธาและปรารถนาจะสร้างครอบครัวอุดมคติตามหลักปรัชญาโดยไม่มีจุดประสงค์อื่นแอบแฝงหรือไม่จากนั้นจึงอนุญาตให้เข้าร่วมรับพรมงคลสมรสศักดิ์สิทธิ์นานาชาติ นานาศาสนาและเรียนรู้จักกันมากขึ้นในสถานภาพคู่หมั้นจนกระทั่งมั่นใจว่าสามารถใช้ชีวิตคู่ได้ คณะกรรมการฯ ระดับชาติจะสัมภาษณ์เป็นครั้งสุดท้าย หากทั้งคู่ยอมรับเงื่อนไขจะประกอบพิธีเริ่มต้นครอบครัวใหม่ให้ ใช้เวลาประมาณ 3 วัน และอนุญาตให้มีความสัมพันธ์ทางกายฉันทามติ/ ภรรยาได้เป็นการเริ่มต้นสร้างครอบครัวอุดมคติอย่างสมบูรณ์แบบตามหลักปรัชญาฯ ทั้งนี้ คู่สมรสต้องอยู่ในการกำกับดูแลของสหพันธ์ฯ อย่างใกล้ชิด นอกจากนี้สหพันธ์ฯ ยังได้จัดทำโครงการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการสร้างครอบครัวอุดมคติเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อคอยย้ำและทบทวนหลักการสร้างครอบครัวอุดมคติให้คู่สมรสตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนในครอบครัวและชี้นำสามี/ ภรรยาในการครองรักให้ยั่งยืน รวมทั้งแบ่งปันเทคนิคเกร็ดความรู้ในการใช้ชีวิตคู่ที่ประสบผลสำเร็จจากสมาชิกสหพันธ์ฯ รุ่นที่พร้อมทั้งแนะนำวิธีการเลี้ยงดูบุตร/ ธิดาอย่างไรให้เป็นเยาวชนที่ดีของสังคม

นอกจากองค์กรจัดให้มีโครงสร้างในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบดูแลเป็นระบบ จากระดับกลุ่มย่อยขึ้นสู่คณะกรรมการฯ ระดับชาติ มีแผนกครอบครัวรับพรเป็นหน่วยงานกลาง ในการให้คำปรึกษาซึ่งในแผนกครอบครัวจะมีอาสาสมัครเข้ามาช่วยงานทั้งคนไทยและชาวต่างชาติ นอกจากนี้จะมีโครงการในการดูแลสมาชิกอย่างเป็นระบบแล้ว สหพันธ์ฯ ยังได้จัดให้มีการประชุม พบปะสังสรรค์กันในกลุ่มชาติพันธุ์ของตนเป็นประจำเพื่อรับคำแนะนำเรื่องการครองชีวิตคู่ ในฐานะเป็นครอบครัวรับพรซึ่งประชุมทุกวันอาทิตย์ช่วงบ่ายหลังจากเสร็จสิ้นการประชุม “ชั้นเคย์ เซอร์วิส” ซึ่งเป็นกิจกรรมประจำสัปดาห์และเป็นแนวปฏิบัติสำหรับชุมชนที่มีความศรัทธาในหลักปรัชญาฯ คำสอนของศาสดาคุณ คร. ชัน เมียง มูนและภรรยา คร.ฮักจา ฮัน มูน อนึ่ง ก่อนที่จะเริ่มต้น สร้างครอบครัวใหม่ ทั้งคู่จะต้องเรียนรู้วัฒนธรรมด้านภาษาที่แตกต่างเป็นอันดับแรก นอกจากนี้ ด้านภาษาเพื่อการสื่อสารแล้วยังต้องเรียนรู้กฎหมายการสมรสกับชาวต่างชาติ ความแตกต่างด้าน ทัศนคติ วิถีชีวิต วัฒนธรรม ด้านชาติพันธุ์ วัฒนธรรมการเลี้ยงดูรวมทั้งลักษณะนิสัยของแต่ละคู่ ใช้คู่มือการสร้างครอบครัวเล่มเดียวกัน ถือยึดหลักปรัชญาฯ คำสอนและวิถีทัศน์ขององค์กร เป็นแบบแผนการสร้างครอบครัวอุดมคติ

2. ระดับบุคคล

2.1 ฝ่ายภายนอก คู่สมรสเรียนรู้ภาษาในการสื่อสารเป็นอันดับแรก เนื่องจากต้องใช้ สื่อสาร ทำความเข้าใจกับคู่ของตนในช่วงเริ่มต้นความสัมพันธ์ภายหลังจากรู้ว่าคู่ของตนเป็นคนชาติใดและในส่วนของสหพันธ์ฯ จะมีอาสาสมัครรุ่นพี่ที่มีคู่สมรสเชื้อชาติเดียวกันเป็นผู้คอยแนะนำ ช่วยเหลือ ช่วยสื่อสารในระยะแรก เช่น ช่วยแปลเอกสารช่วยเขียนจดหมาย เป็นล่าม โดยจะดูแล จนกระทั่งทั้งคู่สามารถสื่อสารเข้าใจกันได้ระดับหนึ่ง จากนั้นจะปล่อยให้คู่สมรสขนขวายเรียนรู้ ภาษาในการสื่อสารเอง เช่น ศึกษาภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งแต่ละคู่จะต้องตกลง กันว่าจะใช้ภาษาใดเป็นภาษากลางในการสื่อสาร สำหรับวิธีการเรียนรู้ภาษากลางในการสื่อสารที่ สะดวก ได้ผล ประหยัดค่าใช้จ่ายที่สุดคือ การไปอยู่ในศูนย์การศึกษาซึ่งตั้งขึ้นเพื่อให้สมาชิกศึกษา เรียนรู้เรื่องครอบครัว ซึ่งมีผู้อาวุโสฝ่ายชายทำหน้าที่เป็นเหมือนบิดาและผู้อาวุโสฝ่ายหญิงทำหน้าที่ เป็นเหมือนมารดา คอยแนะนำช่วยเหลือให้คำปรึกษา “เป็นแบบจำลองครอบครัวอุดมคติตาม หลักปรัชญา”

ลักษณะครอบครัวอุดมคติ ประกอบด้วยบุคคล 4 ตำแหน่ง คือ ให้พระเจ้าเป็น ศูนย์กลางของครอบครัว ตำแหน่งที่แรกบิดา/มารดา ตำแหน่งที่สองสามี/ภรรยาด้วย ตำแหน่งที่สามบุตร/ธิดาตำแหน่งที่สี่พี่/น้อง เรียกว่าสร้างครอบครัวให้มีฐาน 4 ตำแหน่ง แต่ละตำแหน่งต่างมีบทบาทหน้าที่ที่ต้องทำแตกต่างกันไป สำหรับกิจกรรมในศูนย์การศึกษาที่ สมาชิกต้องฝึกหัดเรียนรู้ลงมือปฏิบัติจริง ได้แก่ การช่วยกันทำหน้าที่ในบ้านระหว่างพี่น้องชายพี่

น้องสาวขณะเดียวกันก็ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งในด้านภาษา วิถีชีวิต บุคลิกภาพ ทักษะคิด ความแตกต่างด้านวัฒนธรรม ฯลฯ ด้วย ส่วนใหญ่คู่สมรสข้ามวัฒนธรรมในองค์กรได้เรียนรู้ภาษากลางในการสื่อสารจากการใช้ชีวิตอยู่ในศูนย์การศึกษาก่อนเข้าสู่การรับพรหมงคลสมรสและสร้างครอบครัวด้วยตนเองจากประสบการณ์จริง

ฉะนั้น การเตรียมพร้อมด้านภาษาที่ใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารของคู่สมรสข้ามวัฒนธรรมจึงเป็นประเด็นสำคัญยิ่งที่ทั้งคู่จะต้องตัดสินใจเลือกภาษาใดเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ช่วงระยะเวลาพัฒนาความสัมพันธ์ก่อนเข้าสู่การรับพรหมงคลสมรส ซึ่งแต่ละฝ่ายจะต้องขวนขวายศึกษาเพื่อสื่อสารให้เข้าใจกันได้ก่อนใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน

ด้านกฎหมาย ชาวต่างชาติที่เป็นคู่สมรสตัดสินใจเลือกอาศัยอยู่ในประเทศไทย พบปัญหาเรื่องการทำวีซ่าเป็นประจำ เนื่องจากไม่มีคู่สมรสรายใดโอนสัญชาติเป็นคนไทย ฉะนั้น ฝ่ายที่มาอาศัยอยู่ในประเทศไทยอย่างถาวรทุกรายต้องทำวีซ่าแบบปีต่อปีและปัจจุบันกฎหมายมีการเปลี่ยนแปลงกำหนดเงื่อนไขให้มีเงินฝากในบัญชีจำนวนหลักเป็นอย่างน้อยจึงเป็นเรื่องค่อนข้างจะยุ่งยากพอสมควรสำหรับครอบครัวเหล่านี้ ถ้าหากคู่สมรสเป็นชาวฟิลิปปินส์ กฎหมายไทยห้ามไม่ให้ทำวีซ่าแบบปีต่อปีแต่ให้ทำแบบนักท่องเที่ยวอยู่ได้ 3 เดือนจากนั้นต้องออกนอกประเทศประมาณ 1 เดือน และขอกลับเข้ามาใหม่สลับผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนไปเช่นนี้ซึ่งส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านหน้าที่การงานของคู่สมรสซึ่งเป็นชาวฟิลิปปินส์ไม่สามารถทำงานในประเทศไทยได้อย่างถาวร ฉะนั้น บางรายเลือกไปทำงานอยู่ประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงกับประเทศไทยคือประเทศลาว เนื่องจากไม่ต้องขอวีซ่าเข้าออกประเทศบ่อย ๆ และสะดวกในการเดินทางไปมาประเทศไทยเพื่อดูแลคู่สมรสและครอบครัว อย่างไรก็ตาม คู่สมรสเหล่านี้ไม่ถือว่าการไม่ได้อยู่ร่วมกับครอบครัวเป็นประจำเป็นประเด็นปัญหาสำคัญแต่อย่างใดเนื่องจากหัวใจมีความรักแท้ต่อกันอยู่ใกล้ก็เหมือนอยู่ใกล้ ความเจริญด้านการสื่อสารปัจจุบันสามารถใช้อินเทอร์เน็ตสื่อสารพูดคุยเห็นหน้ากันได้ตลอดเวลาตามที่ต้องการอีกด้วย

คู่สมรสต้องมีเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเป็นคู่ข้ามวัฒนธรรมมาจากคนประเทศแต่ละคนย่อมมีความคิดเห็นทัศนคติลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันทั้งเรื่องของบุคลิกภาพระหว่างเพศชาย เพศหญิง ภูมิหลัง วิถีชีวิต ฯลฯ ฉะนั้น การรู้จักระงับสติอารมณ์ ยับยั้งชั่งใจถือเป็นคุณสมบัติที่คู่สมรสต้องมีเพื่อให้การครองคู่ให้ราบรื่น เช่น หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอยู่ในช่วงอารมณ์โกรธอีกฝ่ายควรนั่งเงียบ หากขาดสติเผลอพูดโพล่งออกไป คำพูดในช่วงมีอารมณ์โกรธอาจทำลายอีกฝ่ายให้เกิดความเจ็บปวดในจิตใจได้ ทางออกที่ดีที่สุดคือทั้งคู่ควรตั้งสติ คิดใคร่ครวญไตร่ตรองก่อนที่จะพูด เพราะถ้าหากตัดสินใจผิดพลาดไปแล้วการตามแก้ไขภายหลังค่อนข้างยากลำบากและต้องใช้ระยะเวลานานกว่าจะทำให้ความรู้สึกดีๆ ที่มีต่อกันกลับคืนมาเหมือนเดิม

คู่สมรสข้ามวัฒนธรรมต้องเป็นผู้ที่มีจิตใจกว้างขวาง ยอมรับความเห็นที่แตกต่างกัน บางครั้งพฤติกรรมบางอย่างของอีกฝ่าย ที่ตนไม่ชอบอาจมากระทบทำให้เกิดความรู้สึกหงุดหงิด หากเกิดความไม่พอใจขึ้นต้องตั้งสติ คิดใคร่ครวญ ตรวจสอบสภาพจิตใจตนเองก่อนทุกครั้งและควรเอาใจใส่ในรายละเอียด พยายามเข้าใจอีกฝ่ายสนใจความรู้สึกของกันและกัน ควรตระหนักเสมอว่าอีกฝ่ายคือคนที่ตนรักจึงไม่ควรทำในสิ่งที่จะทำให้อีกฝ่ายมีความทุกข์ใจหรือเสียใจ ควรพิจารณาตนเองเสมอว่าได้ทำในสิ่งคู่ของตนสุขใจสุขกายหรือยัง อย่างไรก็ตาม คู่สมรสไม่ควรทุ่มเทเวลาส่วนใหญ่ให้กับการทำงานจนลืมเอาใจใส่ดูแลคู่ของตนและครอบครัว การให้อภัยซึ่งกันและกันเป็นสิ่งสำคัญมากที่ทั้งคู่จะต้องตระหนักอยู่เสมอและไม่มีวันสิ้นสุดตราบเท่าที่ใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน เพราะธรรมชาติของมนุษย์ปุถุชนทั่วไปไม่มีใครที่จะคิด พูด ทำในสิ่งที่ถูกต้องถูกใจคู่ของตนทุกอย่าง ฉะนั้น ในการอยู่ร่วมกันของคู่สมรสอาจเกิดความผิดพลาดขึ้นได้ ควรรู้จักคำว่า ขอโทษและให้อภัยง่าย ๆ และควรให้โอกาสให้เวลาอีกฝ่ายแก้ไขปรับปรุงตัวเองเสมอเพื่อลดความขุ่นมัวในความสัมพันธ์ ที่มีต่อกันให้น้อยลงและควรพยายามปรับตัวเข้าหากันคนละครั้งทางไม่ทิ้งให้เป็นภาระของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งปรับตัวอยู่ฝ่ายเดียว หากอีกฝ่ายยังปรับไม่ได้ในทันทีทั้งคู่ ควรหันหน้าเข้าหากันเพื่อพูดคุยและค่อย ๆ เปลี่ยนแปลง ในที่สุดความกลมกลืนความสุขจะเกิดขึ้นเพราะการสร้างครอบครัวอุดมคติจะสำเร็จไม่ได้หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งปฏิบัติอยู่ฝ่ายเดียว ฉะนั้น ทั้งคู่ควรร่วมแรงร่วมใจกันสร้างครอบครัวจึงจะบรรลุอุดมคติได้ ควรให้โอกาสกันและกัน ไม่พิพากษาคัดสินคู่ของตนและมีความอดทนต่อนิสัยบางอย่างที่ยังเปลี่ยนแปลงไม่ได้ เนื่องจากนิสัยบางอย่างจะต้องอาศัยเวลาในการเรียนรู้ ซึ่งแต่ละคนมีระยะเวลาในการเรียนรู้แตกต่างกันไป และการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่ออีกฝ่ายเกิดการตระหนักว่านิสัยนั้น ๆ เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ หากสามารถทำได้ทั้งคู่สามารถอยู่ร่วมกับคู่ที่มีบุคลิกภาพแตกต่างจากตนได้โดยไม่ต้องฝืนใจให้ยอมรับตัวตนของอีกฝ่าย ความสงบสุขในครอบครัวย่อมเกิดขึ้นได้ อนึ่ง การยอมลดอัตตาความเป็นตัวตนของตนเองลงยอมตัดใจในสิ่งที่ตนเป็นความชอบส่วนตัวเพื่อเห็นแก่ความสุขสงบภายในครอบครัวก่อนสิ่งอื่นย่อมจะนำมาซึ่งสัมพันธภาพที่ดีในความสัมพันธ์ระหว่างสามี/ ภรรยาอีกด้วย

คู่สมรสต้องปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากคู่สมรสเหล่านี้ล้วนมาจากต่างวัฒนธรรม เมื่อมาอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ต้องมีบางอย่างที่พึงพอใจและไม่พึงพอใจและไม่ได้เป็นไปดั่งใจคาดหวัง ซึ่งจะต้องปรับตัวปรับใจให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและบริบททางสังคมให้ได้และสามี/ ภรรยา ควรทำงานบ้านซึ่งเป็นหน้าที่ในครอบครัวด้วยความเต็มใจเพราะถ้าหากทำแล้วบ่นจะส่งผลให้อีกฝ่ายเกิดความรู้สึกรำคาญ หงุดหงิด มีอารมณ์โกรธอันจะก่อให้เกิดบรรยากาศขุ่นมัวในครอบครัวและเสียสัมพันธภาพที่ดีต่อกันได้ ควรพูดคุยสื่อสารความรู้สึกปรับความเข้าใจให้ความเห็นที่มีต่อสิ่งต่างๆ เพื่อทั้งคู่จะได้เรียนรู้และยอมรับกันและกัน ในด้าน การพูด ค่านิยม ทศนคติ การแต่งกาย การรับประทานอาหารและขนบธรรมเนียมประเพณีปฏิบัติ ฯลฯ

2.2 ฝ่ายจิตใจภายใน (จิตวิญญาณ)

คู่สมรสควรมีความเข้าใจหลักปรัชญาการสร้างครอบครัวอุดมคติอย่างถ่องแท้จากการอบรมหลักปรัชญาการสร้างครอบครัวอุดมคติระดับพื้นฐานมาแล้ว ไม่ต่ำกว่า 1 หลักสูตร 5 วัน มีเป้าหมายสร้างครอบครัวอุดมคติที่เป็นแบบอย่างโดยบรรลุความรับผิดชอบในการเป็นสามีภรรยาที่รักซึ่งกันและกันตลอดไป ไม่หย่าร้าง ไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส อบรมเลี้ยงดูบุตรหลานให้เห็นคุณค่าของความรักที่แท้จริง รักษาความบริสุทธิ์ทางเพศจนกว่าจะสมรสมีเป้าหมาย เป็นเครือข่ายแนวหน้าของการสร้างครอบครัวแบบอย่างนานาชาติที่ปฏิบัติความรักที่แท้จริงเพื่อสร้างโลกที่เป็นครอบครัวหนึ่งเดียวแห่งความสามัคคีและสันติภาพของมวลมนุษยชาติ โดยไม่มีกรอบจำกัดทางเชื้อชาติ ศาสนา ผิวสีและวัฒนธรรม มุ่งเสริมสร้างและขยายเครือข่ายครอบครัวแห่งความรักที่แท้จริงเป็นแบบอย่างของการดำเนินชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่นและความดีที่สูงกว่าไปสู่ชุมชน สังคม ชาติ และโลก โดยไม่มีกรอบจำกัดทางเชื้อชาติ ศาสนา ผิวสีและวัฒนธรรมเรามุ่งมั่นที่จะสร้างครอบครัวอุดมคติที่เป็นแบบอย่าง นอกจากนี้ คู่สมรสเหล่านี้ล้วนศรัทธาในแบบอย่างชีวิตและคำสอนของสารคุณ คร. ชัน เมียง มูนและภรรยา ซึ่งสมาชิกสหพันธ์ฯ ให้เกียรตินับถือท่านเสมือนเป็นบิดา/ มารดาผู้ให้กำเนิดฝ่ายจิตวิญญาณของตนด้วย สมาชิกสหพันธ์ฯ ทุกคนมีความเชื่อถ้อยในเรื่องพระเจ้าและใช้หลักปรัชญาการสร้างครอบครัวอุดมคติ เป็นบรรทัดฐานในการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างชีวิตของสารคุณ คร. ชัน เมียง มูนและภรรยา

คู่สมรสมีความเชื่อศรัทธาในคู่ของตนที่มาจากกระบวนการเม็ชซึ่งว่าเป็นคู่แท้และเป็นคนที่ดีที่สุดที่พระเจ้าเป็นผู้ประทานให้ ฉะนั้น ทุกคนจึงเชื่อว่าผู้ที่เป็นคู่ของตนจึงเป็นคนที่เหมาะสมกับตนที่สุดเพียงคนเดียวเท่านั้นและเป็นคู่แท้ที่ไม่สามารถเปลี่ยนได้และมีผลสืบเนื่องถึงอนาคตอีกด้วย โดยหลักปรัชญาฯ สอนว่าภายหลังความตายจิตวิญญาณยังดำรงอยู่ และทั้งคู่จะต้องไปใช้ชีวิตร่วมกันในโลกฝ่ายวิญญาณตลอดชั่วนิรันดร์ อิทธิพลคำสอนดังกล่าวส่งผลให้การใช้ชีวิตคู่ในโลกปัจจุบันเป็นตัวกำหนดอนาคตและตัวตนฝ่ายวิญญาณด้วย ฉะนั้น เมื่อมีปัญหาอุปสรรคเกิดขึ้นในช่วงเวลาของการดำเนินชีวิตคู่ในโลกปัจจุบัน ทั้งคู่ไม่ถือว่าเป็นสาเหตุนำไปสู่การแตกแยกหรือหย่าร้างแต่อย่างใดแต่กลับมีทัศนะว่า “เป็นสิ่งดี” เพื่อหล่อหลอมขัดเกลาให้ทั้งคู่เรียนรู้และปรับตัวเข้าหากันได้อย่างกลมเกลียวมากขึ้น

คู่สมรสต้องพัฒนาหัวใจให้มี 4 หัวหัวใจ 4 แบบหรือครอบครัวมีฐาน 4 ตำแหน่ง หากครอบครัวใดสร้างโดยอาศัยองค์ประกอบของฐาน 4 ตำแหน่งแล้ว ครอบครัวนั้นจะมั่นคงแข็งแรง สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือคู่สมรสควรมีมุมมองแง่บวกพยายามมองหาจุดดีของอีกฝ่ายเพื่อชดเชยจุดเสียและมองข้ามจุดด้อยเพราะ โดยธรรมชาติของมนุษย์มักจะมองเห็นส่วนที่ไม่ดีของผู้อื่นได้ง่ายกว่ามองหาสิ่งดีเสมอ การมีมุมมองในแง่บวก มุมมองคู่ของตนแบบพระเจ้า มองหรือมีมุมมองใน

สายคาแบบพระเจ้ามองเห็นสิ่งดีซ่อนอยู่ในสิ่งดูเหมือนไม่ดี ผู้สมรสจะต้องมีความเข้าใจหลักการ และสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตสมรสได้จริง กล่าวคือมองความแตกต่างของคู่ในแง่บวกเห็นว่า เป็นสิ่งที่เสริมสร้างตนเองให้เจริญขึ้น โดยมองข้ามสถานการณ์ภายนอกจากสายคาที่มองข้ามไปที่ ฝ่ายจิตใจภายใน หรือฝ่ายจิตวิญญาณตามคำสอนในหลักปรัชญาฯ มีทัศนะว่าการที่พระเจ้าให้คู่ที่มี บุคลิกภาพ นิสัย ทักษะคติฯลฯ ที่ตรงข้ามและไม่ใช่สเปคของคณันั้น “พระองค์มีจุดประสงค์อะไร” และ “พระองค์ต้องการทำอะไรกับชีวิตของตน” ดังนั้น การที่คู่สมรสมีมุมมองแบบพระเจ้าจึงเป็น สิ่งสำคัญที่ต้องตระหนักและเชื่อมั่นเสมอว่า “พระองค์ประสงค์ให้เกิดสิ่งดีกับคณมิใช่สิ่งร้ายอย่าง แน่นนอน” และ “เพื่อเสริมสร้างให้คณเจริญขึ้น” โดยใช้คู่มาขัดเกลาสอนให้เรียนรู้ เปลี่ยนแปลงและ เติบโตขึ้นในความเข้าใจฝ่ายจิตใจภายใน (ฝ่ายจิตวิญญาณ) เมื่อเติบโตฝ่ายจิตใจภายในแล้วทัศนคติ มุมมองจะเปลี่ยนตาม การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพภายนอกของแต่ละฝ่ายจะเปลี่ยนตาม โดยอัตโนมัติ ในที่สุดสิ่งที่เคยเป็นประเด็นปัญหาที่นำไปสู่การขัดแย้งจะลดลงและหายไป ในที่สุด การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ “เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงจากภายในสู่ภายนอก” ซึ่งมีรากฐานมาจาก “ความเข้าใจหลักปรัชญาและสามารถประยุกต์ใช้ได้จริงในการดำเนินชีวิตประจำวัน” หรือเรียกอีก อย่างหนึ่งว่า “ความเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ” นั่นเอง ฉะนั้น การมีมุมมองแง่บวกฝ่ายจิตใจภายใน (ความเข้าใจหลักการหรือฝ่ายจิตวิญญาณเติบโต) จึงเป็นแนวทางปรับตัวที่สำคัญยิ่งกว่าฝ่ายภายนอก สรุปว่า “หากจิตวิญญาณเติบโตมีความเข้าใจหลักปรัชญาอย่างถ่องแท้ ทัศนคติ มุมมองบุคลิกภาพ และความแตกต่างทางวัฒนธรรมอันนำมาซึ่งความขัดแย้งที่เป็นประเด็นปัญหาย่อมหมดไป”

คู่สมรสมีเป้าหมายเดียวกัน คือมีชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่นอยู่เพื่อสังคมประเทศชาติและโลก ให้เกิดสันติภาพ เป็นอุดมคติของการสร้างครอบครัวให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งครอบครัวรับพรแต่ละ ครอบครัวได้ให้ความสำคัญในวิถีชีวิตประจำวันในภาคปฏิบัติโดยการมีชีวิตผู้อื่น เริ่มจากอยู่เพื่อคู่ ของตน อยู่เพื่อบุตร/ธิดา ได้แก่ การทำในสิ่งที้นำความสุขมาให้สามี/ภรรยา บุตร/ธิดา นอกจากนี้ การรู้จักแบ่งปันช่วยเหลือผู้อื่นในสังคมก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ครอบครัวรับพรถือเป็นแนวปฏิบัติเช่นกัน และสมาชิกทุกคนเชื่อว่าหากครอบครัวของตนอยู่ดีมีสุข สังคมย่อมสงบสุขด้วยสันติภาพในโลก ย่อมเกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน โดยใช้หลักปรัชญาเรื่อง “การมีความรักที่แท้จริงต่อคู่ของคณและ การมีชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่น” เพื่อสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นในโลก ผ่านการสมรสและสร้างครอบครัวอุดมคติ ตามหลักปรัชญาของศาสดาคุณ คร. ชัน เมียง มูน ประเทศเกาหลี ซึ่งเริ่มจากระดับพื้นฐานกับบุคคล ที่ใกล้ชิดคนที่สุดก่อน คือจากครอบครัว สามี/ภรรยา บุตร/ธิดา โดยการเสียสละการให้สิ่งต่าง ๆ แก่คู่ของคณอย่างไม่มีเงื่อนไข เป็นการให้ที่เรียกว่า “ให้แล้วให้อีก ให้แล้วก็ลืมว่าได้ให้” ซึ่งเป็น คำสอนในหลักปรัชญาฯ สำคัญประการหนึ่งที่คู่สมรสฯ นำมาเป็นแนวทางในการปรับตัวโดยที่ แต่ละฝ่ายต่างตระหนักถึงการรักษาพรสมรสที่พระเจ้าให้มา คือการครองคู่อย่างมีความสุขด้วยการ

มีความรักที่แท้จริงต่อคู่ของตนตลอดไป ไม่หย่าร้าง มีความหวานชื่นในความสัมพันธ์ อยู่เสมอ การมีรักแท้ยอมไม่มีเงื่อนไข รักแท้คือปรารถนาจะให้สิ่งดีแก่คู่ของตนให้อย่างไม่มีวันสิ้นสุดให้แล้วให้อีกและลืมว่าได้ให้ ให้แล้วให้เลยไม่เคยจดจำให้แล้วไม่เคยนับว่าได้ให้ไปกี่ครั้ง

คู่สมรสเหล่านี้มีทัศนะว่า “อุปสรรคเป็นสิ่งทดสอบความรักแท้” ที่มีต่อคู่ของตน เพื่อหล่อหลอมให้ปรับตัวเข้ากันได้อย่างกลมกลืน โดยที่วิถีชีวิตคู่สมรสเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอด้วยการอธิษฐานและศึกษาคำสอนของสารคุณ คร. ชัน เมียง มูน เป็นกิจวัตรประจำวันเพื่อเปิดโอกาสให้พระเจ้าได้ชี้แนะการดำเนินชีวิตคู่ให้ราบรื่นและมีความสุข สามิ/ ภรรยาจะต้องให้ความสำคัญกับครอบครัวและคู่ของตนเป็นอันดับแรกและต้องมีพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของครอบครัว ควรทุ่มเทเอาใจใส่ดูแลกันและกันให้ได้รับความสุขทั้งกายใจ มีความรักสามัคคี รักดีต่อกัน ดังนั้น แต่ละฝ่ายต่างตอบสนองความต้องการของกันและกัน การปฏิบัติเช่นนี้เป็น การประยุกต์หลักปรัชญา ที่สอนให้มีชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่นมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมจริงๆ โดยเริ่มจากที่บ้านกับบุคคลคนที่ใกล้ชิดที่สุดในครอบครัวก่อนที่จะก้าวไปสู่ระดับชุมชนและสังคม อย่างไรก็ตาม คำสอนตามหลักปรัชญาฯ ให้ความสำคัญกับ บุตร/ ธิดาถือว่าเป็นส่วนสำคัญของครอบครัวที่ช่วยยึดเหนี่ยวความสัมพันธ์ของครอบครัวโดยมีพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของความสัมพันธ์ นอกจากนี้ หลักปรัชญาฯ ได้ให้ความสำคัญกับการมีบุตรว่าเป็นผู้สามารถประสานความสัมพันธ์ของคู่สมรสให้มั่นคงได้ นอกจากนี้ ยังเชื่อว่า ผู้ที่มีความรักที่แท้จริง ความตายไม่สามารถตัดหรือแยกคู่ให้พรากจากกันได้ ฉะนั้น แม้ความตายก็ไม่สามารถพรากคู่สามิ/ ภรรยาที่มีรักที่แท้ได้ หลังความตายทั้งคู่จะได้ไปใช้ชีวิตคู่ร่วมกันในโลกฝ่ายวิญญาณตลอดชั่วนิรันดร์

สรุปแนวทางในการปรับตัวคู่สมรสข้ามวัฒนธรรมในสหพันธ์ฯ อยู่บนพื้นฐานแนวคิดหรือหลักปรัชญาของสารคุณ คร. ชัน เมียง มูน ซึ่งแบ่งออกสองฝ่าย คือฝ่ายภายนอกมีอุดมคติสร้างสันติภาพโลกผ่านการสร้างสถาบันครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันพื้นฐานให้มีสันติภาพก่อน เริ่มจากตัวบุคคลมีเสรีภาพ จากนั้นมีคู่สมรสเพียงคนเดียวไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ไม่หย่าร้าง เป็นสถาบันที่สืบทอดประเพณีแห่งความรัก ชีวิตและสายเลือดผ่านสามชั่วอายุคน ได้แก่ ปู่ย่าตายาย พ่อแม่ และลูกหลาน อันเป็นรากฐานของการสร้างชุมชน สังคม ชาติและโลกให้เปี่ยมด้วยความรักสามัคคีมีสันติภาพ ส่วนภายในจิตใจภายใน เชื่อว่าแก่นแท้ของมนุษย์ คือจิตวิญญาณ หัวใจและความรักที่แท้จริง มวลมนุษยชาติล้วนเป็นพี่น้องที่มาจาก “พ่อแม่เริ่มแรก” เดียวกันซึ่งมีความสมบูรณ์นิรันดร์และไม่เปลี่ยนแปลงและเป็นแหล่งที่มาของจิตวิญญาณแห่งหัวใจและความรักที่แท้จริงนั้นครอบครัวคือโรงเรียนแห่งความรัก ที่สามารถมีประสบการณ์ เรียนรู้และพัฒนาหัวใจและความรักใน 4 มิติ เรียกว่า “สี่ห้วงแห่งหัวใจและความรักที่แท้จริง” ได้แก่ หัวใจและความรักในแบบบุตร/ ธิดา

ห่วงหวังใจความรักแบบพี่น้อง ห่วงหวังใจความรักแบบสามีภรรยา และห่วงหวังใจความรักแบบบิดา/มารดา กระบวนการเริ่มต้นจากสมัครเข้าเป็นสมาชิกต้องเข้ารับการอบรมสัมมนาหลักปรัชญาฯ เพื่อสร้างกรอบความคิดใหม่ให้มีความเข้าใจแนวคิดด้านต่างๆ ตามหลักปรัชญาฯ เป็นสากลในทุกประเทศที่เป็นองค์กรเครือข่าย เพื่อปรับมโนทัศน์สมาชิกทุกคนให้เหมือนกันมีความเข้าใจหลักปรัชญาฯ ระดับเดียวกัน ไม่แบ่งเชื้อชาติ สีผิว ศาสนา การศึกษา สถานภาพทางสังคมเชื่อว่าผลของการกระทำปัจจุบันส่งผลถึงชีวิตหลังความตาย สอนให้ทำความดี เสียสละเพื่อสังคมอยู่เพื่อผู้อื่น สมาชิกทุกคนจะวางเป้าหมายชีวิตในแต่ละวันดำเนินตามเป้าหมายที่วางไว้และพิจารณาว่าบรรลุหรือไม่ เพราะเหตุใด เพื่อปรับปรุงแก้ไขและสร้างตัวคนที่ดียิ่งขึ้นจะไปสู่โลกหน้า คือไปสู่โลกฝ่ายวิญญาณที่ดีหลังความตาย จะเห็นได้ว่า การเปลี่ยนแปลงกรอบแนวคิดของผู้สมรสเกิดขึ้นด้วยความสมัครใจเมื่อกรอบแนวคิดเปลี่ยนพฤติกรรมภายนอกย่อมเปลี่ยนไปด้วย สรุปการที่จะให้บุคคลปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนั้นต้องเปลี่ยนกรอบแนวคิดก่อนเป็นการเปลี่ยนจากจิตใจภายในส่งผลสู่พฤติกรรมภายนอก เช่นเดียวกันการเปลี่ยนสังคมต้องเริ่มจากการเปลี่ยนความคิดของบุคคลก่อน เมื่อความคิดเปลี่ยนพฤติกรรมย่อมเปลี่ยนตาม หากบุคคลแต่ละคนคิดดีมีพฤติกรรมที่ดี ผลลัพธ์คือชุมชนสังคมจะดีและมีความสุข โลกเกิดสันติภาพตามอุดมคติของหลักปรัชญาฯ ตามแนวคิดที่ผู้ก่อตั้งกล่าวว่า “สันติภาพโลกจะเป็นจริงได้ต้องเริ่มจากบุคคลแต่ละคนมีสันติภาพภายในจิตใจก่อน เมื่อสร้างสถาบันครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของสังคมมีสันติภาพในที่สุดชุมชน สังคมประเทศชาติและโลกจะมีสันติภาพด้วย” ดังนั้น การสมรสข้ามวัฒนธรรมตามหลักปรัชญาฯ นี้ ผู้ก่อตั้งฯ เชื่อว่านี่คือหนทางไปสู่การสร้างสันติภาพโลกให้เกิดอย่างแท้จริง

อภิปรายผล

1. สภาพวิถีชีวิต และสาเหตุของการตัดสินใจสมรส และผลกระทบของการสมรสข้ามวัฒนธรรม

1.1 ภูมิหลังก่อนเป็นสมาชิกสหพันธ์ฯ

สภาพวิถีชีวิตก่อนเป็นสมาชิกสหพันธ์ฯ ผู้ให้ข้อมูลอยู่ในวัยหนุ่มสาวยังไม่ได้สมรส กำลังศึกษาและอยู่ในวัยทำงาน มีสมาชิกรุ่นพี่แนะนำให้เข้าอบรมสัมมนาหลักปรัชญาฯ หลักสูตรเบื้องต้น 1, 5 วัน และหลักสูตรระยะกลาง 21 วันและระยะยาว 40 วัน มีความศรัทธาและสมัครเป็นสมาชิกไม่เคยตั้งเป้าหมายไว้ก่อนว่าจะสมรสข้ามวัฒนธรรมกระบวนการทุกอย่างเป็นไปตามขั้นตอนที่สหพันธ์ฯ กำหนด ตั้งแต่การอบรมสัมมนาการสร้างครอบครัวที่ดี การจับคู่ให้ กระทั่งการรับพรมงคลสมรสฯ โดยสาธุคุณ ดร.ชัน เมียง มูน ซึ่งคู่หนุ่มสาวไม่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน กระบวนการสมรสเกิดจากความเชื่อมั่นว่า ตนจะประสบความสำเร็จในการสมรส ไม่หยาร้าง

สร้างครอบครัวที่อบอุ่นเข้มแข็งรักสามัคคี มีสามี/ ภรรยาเดียว รักซื่อสัตย์ต่อกันตลอดไปโดยศรัทธา ในหลักปรัชญาเป็นแรงจูงใจเบื้องต้นจึงสมัครใจยินดีเข้าร่วมโครงการรับพรฯ ให้พระเจ้าจัดหาคู่ให้ ผ่านตัวแทนคือผู้ก่อตั้งฯ ซึ่งเชื่อว่าบุคคลคนนั้นเป็นคู่แท้ เป็นคนที่ดีเหมาะสมกับตนมากที่สุด ซึ่งแต่ละคนไม่กำหนดคุณสมบัติหรือเงื่อนไขในการเลือก เปิดใจกว้าง “จะเป็นใคร ชนชาติไหน เผ่าพันธุ์ใดก็ได้ ที่พระเจ้าเห็นว่าเหมาะสม” คนสามารถยอมรับและพร้อมที่จะรัก ความรักแบบนี้ เป็นรักแท้ ที่เริ่มต้นมาจากจิตใจภายในเพราะไม่ได้เลือกจากคุณสมบัติและรูปลักษณ์ที่มองเห็น ภายนอกที่ไม่จริงยั่งยืน การเลือกคู่ตามวิธีการนี้ เรียกว่า “การกลับกระบวนการปฏิเสธตนเอง ไม่ทำตามความปรารถนา มีจุดโฟกัสที่พระเจ้าและตัวแทนเป็นผู้เลือกให้” สอดคล้องกับธรรมเนียม การเลือกคู่ตามวัฒนธรรมไทยดั้งเดิมที่บิดา/ มารดาเป็นผู้มีบทบาทเลือกคู่ให้บุตร/ ธิดาแต่การเลือกคู่ สมรสตามหลักปรัชญาฯ นี้ บทบาทเปลี่ยนจากการให้บิดา/ มารดาเลือกเปลี่ยนเป็นผู้ที่ตนศรัทธา ไว้วางใจคือสาธุคุณ ดร. ชัน เมียง มูน เป็นผู้เลือกให้ เชื่อว่าเป็นตัวแทนของพระเจ้าเลือกให้ สอดคล้องกับคำอธิบายหลักการเลือกคู่ครองของสุรพล ปธานวนิช (2534, หน้า 25) ที่กล่าวว่า การเลือกคู่จะเลือกจากความคล้ายคลึงด้านค่านิยม ความเชื่อ อุดมการณ์เดียวกัน (คล้ายคลึงมโนทัศน์แต่ เป็นความยินดีสมัครใจมิใช่การการบังคับ) อันเกิดจากความเข้าใจความเชื่อทัศนคติอุดมการณ์โลก ทัศนคติความเชื่อเรื่องสามีหรือภรรยาคนเดียว (Monogamy) ตามความเชื่อในเรื่องการตายแล้ว เกิดใหม่ ความเชื่อเรื่องพระเจ้าองค์เดียว (Monotheism) แต่สำหรับกรณีคู่สมรสข้ามวัฒนธรรม ของสหพันธ์ฯ มีเงื่อนไขที่สำคัญคือทั้งคู่ต้องเป็นสมาชิกอยู่ในการดูแลของสหพันธ์ฯ อย่างใกล้ชิด ผ่านการอบรมสัมมนาอย่างน้อย 1 หลักสูตร 5 วัน มีความเข้าใจหลักปรัชญาฯ เรื่องคุณค่าของ ครอบครัว ที่ดี มีเป้าหมายเดียวกันคือสร้างครอบครัว อบอุ่น เข้มแข็ง รักสามัคคีไม่หย่าร้าง เป็นอุดมคติ สูงสุดคือความสุขของสังคมประเทศชาติและโลก คู่สมรสเหล่านี้ มีจุดศูนย์กลางความศรัทธา ในรักแท้มากกว่าความมั่งคั่งด้านเศรษฐกิจมีทัศนคติว่าชีวิตในโลกนี้อยู่เพียงชั่วคราวไม่ยึดมั่นกับวัตถุ ให้คุณค่าและความสำคัญด้านจิตใจภายใน ทุกคนมีอุดมคติที่ดีความดีความงาม จึงสะสมความดีด้วยการทำดีเพื่อสร้างตัวตนฝ่ายจิตใจที่ดีก่อนไปสู่โลกฝ่ายวิญญาณหลังความตายที่คงอยู่ตลอด ชั่วณิรันดร์เป็นแรงจูงใจภายใน เชื่อว่าหากจิตใจภายในดีงามสรรพสิ่งภายนอกจะหลั่งไหลมาสู่ ครอบครัวเองไม่ต้องตะเกียกตะกายแสวงหา ดังคำกล่าวของสาธุคุณ ดร. ชัน เมียง มูน ที่ว่า “ถ้าคุณกลายเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า คุณจะได้รับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้ามี” (ครอบครัวรับพร และครอบครัวอุดมคติ – 544)

1.2 สภาพวิถีชีวิตของคนไทยที่เป็นสามี/ ภรรยา

พบว่าคู่สมรสข้ามวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์ที่ดีกับญาติพี่น้องแสดงความกตัญญู กตเวทียูบการะคันถ์ทรัพย์สินเงินทองตามสภาพเศรษฐกิจของตน สอดคล้องกับการศึกษาวิถีชีวิต

ของผู้หญิงอีสานที่สมรสกับชายชาวต่างชาติ: ศึกษากรณีจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาพบว่าภายหลังผู้หญิงเหล่านี้สมรสมีรายได้เพิ่มมากขึ้นและส่งเงินกลับมาให้ทางบ้านส่งเสียสมาชิกในครอบครัวให้มีการศึกษาสูงขึ้นปลดหนี้สินในครอบครัวให้ลดลง เป็นลักษณะเด่นของคนไทยวัฒนธรรมไทย ที่มีหัวใจแห่งความศรัทธาผูกพันที่ต่อครอบครัวบิดามารดาที่พี่น้องไม่ว่าจะไปอยู่ที่ไหนจะไม่ลืมถิ่นกำเนิด หากมีโอกาสจะกลับมาเยี่ยมไปมาหาสู่เสมอและช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจครอบครัวหรือญาติเท่าที่ตนสามารถจะแบ่งปันให้ได้ ถึงแม้คนไม่ได้มีฐานะร่ำรวยก็ตาม เห็นได้จากแต่ละครอบครัวดำรงชีพอย่างพอเพียงเรียบง่ายใช้จ่ายประหยัดมัธยัสถ์ตลอดค้อมวางแผนการใช้จ่าย รายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 30,000 - 70,000 บาท ภรรยาเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการควบคุมการใช้จ่าย ทำประกันชีวิตไว้หน้าที่ในบ้านไม่ได้แบ่งชัดเจนใครว่างก็ทำ สามเ/ ภรรยาที่มีบทบาทในครอบครัวเท่าเทียมกัน หากมีประเด็นสำคัญต้องตัดสินใจจะสอบถามความเห็นกันและกันก่อน ทั้งนี้ โดยมีเป้าหมายให้ครอบครัวสามารถดำเนินไปได้อย่างสมดุล สอดคล้องกับพาร์สัน (Parson, 1979 อ้างถึงใน ศิริรัตน์ แอดสกุล (2549, หน้า 49) กล่าวว่าสถาบันเศรษฐกิจเป็นโครงสร้างหนึ่งในระบบสังคม มีบทบาทสำคัญในการคิดหาวิธีการจัดการกับทรัพยากรเพื่อสมาชิกในสังคมนั้น ๆ อย่างพอเพียง สอดคล้องกับสัญญาสัญญาวิวัฒน์ (2551, หน้า 17) อธิบายว่าระบบสังคมจะเกิดการกระทำตามหน้าที่อย่างสมบูรณ์นั้นจะต้องอาศัยองค์ประกอบของการกระทำร่วมกัน มีเป้าหมายของการกระทำและผลของการกระทำ

ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ถูกนำมาใช้ในการสมรสข้ามวัฒนธรรมและสร้างครอบครัวในด้านการปรับตัว การอบรม ชักจูงและช่วยให้สมาชิกในสังคมรู้จักปรับตัว สามารถบรรลุเป้าหมาย การบูรณาการหน้าที่ต่างๆ ภายในครอบครัวให้ดำเนินไปอย่างสมดุลและที่สำคัญคือสถาบันครอบครัวทำหน้าที่ “ผลิตซ้ำ” ในสังคมมนุษย์ ทั้งกายภาพและทางชีวภาพ นับเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่การสมรสและครอบครัวจะต้องดำเนินควบคู่กันไป เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่สำคัญที่สุดสถาบันแรกของสังคม (Institution) ที่จะต้องทำหน้าที่ของตน (Functioning) เช่นเดียวกับสถาบันอื่นๆ ตามโครงสร้างของระบบสังคมเพื่อดำรงอยู่อย่างสมดุล ดังนั้น ครอบครัวจึงเป็นสถาบันย่อยทางสังคมที่สำคัญที่ทำหน้าที่ทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรม โดยเฉพาะการอบรมสั่งสอน (Socialization) และควบคุมทางสังคม (Social Control) เพื่อให้เกิดการสืบทอดระบบคุณค่าและเกิดความต่อเนื่องในระบบสังคมใหญ่

สรุปครอบครัวมีหน้าที่สำคัญคือการสร้างสมาชิกใหม่แก่สังคมการอบรมสั่งสอนให้สมาชิกให้ทำตามที่สังคมคาดหวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมต่อความต้องการทางเพศของมนุษย์และหน้าที่ทั่วไปนั่นเอง

ด้านกฎหมายพบว่าทุกคู่จดทะเบียนสมรสหลังเข้ารับพรหมงคลฯ สามารถทำได้ทั้งในและนอกประเทศหรือทั้งในและนอกในสำนักงานเขตโดยอาจขอให้นายอำเภอไปจดทะเบียนสมรส

ณ สถานที่จัดงานเลี้ยงฉลองการสมรสก็ได้แต่ขายและหญิงต้องแสดงความยินยอมเป็น
 สามิภริยากันให้ปรากฏโดยเปิดเผยต่อหน้านายอำเภอด้วยตนเอง ตามประมวลกฎหมายแพ่ง
 และพาณิชย์ ว่าด้วยครอบครัว บรรพ 5 (ราชกิจจานุเบกษา, 2519, หน้า 10-91) อธิบายว่าสำหรับ
 การจดทะเบียนสมรสต่อพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นก็เพื่อแสดงเจตนาแก่คนทั่วไปได้รู้จักสถานภาพ
 (Status) ของบุคคลทะเบียนสมรสเป็นเอกสารมหาชน (Public Document) ที่มีผลทางกฎหมาย
 ต่อคู่สมรสทั้งบุคคลภายนอกและรัฐ ความสัมพันธ์ของสามิภริยาต้องอยู่กันด้วยกันฉันท์สามิภริยา
 โดยที่สามิภริยาต้องช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูกันตามความสามารถและฐานะของตนและได้อธิบาย
 บทบาทของคู่สมรสว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไรบ้างในการสมรส

บุตร/ ธิดาของครอบครัวรับพรเหล่านี้ถือสองสัญชาติเพื่อประโยชน์ในการเข้าออก
 นอกประเทศและการไปศึกษาต่อในระดับสูง ณ ต่างประเทศ สำหรับการอบรมคุณธรรมบุตร/ ธิดา
 เป็นหน้าที่หลักของสามิภรรยาช่วยเสริม เลี้ยงดูให้มีเสรีภาพในการคิดตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
 ส่งเสริมให้เรียนตามความสนใจความถนัดคาดหวังให้บุตร/ ธิดาพูดได้สองภาษาและได้รับการศึกษา
 สูงกว่าตน สอดคล้องกับเบิร์ตแรนด์ (Bertrand, 1967, p. 88) ได้กล่าวว่า การอบรมสั่งสอนและ
 ถ่ายทอดวัฒนธรรมเป็นหน้าที่สำคัญของสถาบันครอบครัวที่จะสืบทอดไปสู่บุตรหลานให้ดำเนินไป
 อย่างเป็นขบวนการทั้งอบรมปลูกฝังสั่งสอนเรียนรู้ในการดำรงชีวิตให้เป็นไปในรูปแบบเดียวกัน
 และสืบทอดไปยังสมาชิกรุ่นใหม่ของสังคมต่อไปซึ่งถือเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมผ่านสถาบัน
 ครอบครัว หนึ่ง ครอบครัวรับพรฯ เหล่านี้ยังมีทัศนะว่ามนุษยชาติทั้งโลกเป็นเสมือนพี่น้องครอบครัว
 เดียวกันไม่ควรแบ่งแยกหรือมีอคติต่อกันทั้งด้านเชื้อชาติสีผิวชาติพันธุ์และศาสนาและเชื่อว่ามวล
 มนุษยชาติล้วนเป็นพี่น้องที่มาจาก “บิดามารดาเริ่มแรก” เดียวกันคือพระเจ้า ซึ่งมีความสมบูรณ์นิรันดร์
 และไม่เปลี่ยนแปลงและเป็นแหล่งที่มาของจิตวิญญาณ หัวใจและความรักที่แท้จริง

สรุปสถาบันครอบครัวจึงเป็นโรงเรียนแห่งความรักแห่งแรกที่สามารถสอนสมาชิกให้
 มีประสบการณ์ เรียนรู้และพัฒนาหัวใจและความรักใน 4 มิติ เรียกว่า “สี่ห้วงแห่งหัวใจและความรัก
 ที่แท้จริง” ได้แก่ ห้วงหัวใจความรักแบบบุตร/ ธิดา ห้วงหัวใจความรักแบบพี่น้อง ห้วงหัวใจความ
 รักแบบสามิภรรยาและห้วงหัวใจความรักแบบบิดา/ มารดา จึงกล่าวได้ว่าครอบครัวจึงเป็นสถาบันที่
 สืบทอดประเพณีแห่งความรัก ชีวิตและสายเลือดผ่านสามชั่วอายุคน ได้แก่ ปู่ย่าตายาย บิดา/ มารดา
 และบุตร/ธิดา อันเป็นรากฐานของการสร้างชุมชน สังคม ชาติ และโลกที่เปี่ยมด้วยความสามัคคีและ
 สันติภาพ (มูลนิธิเพื่อการพัฒนาและสันติ, 2551)

การดูแลสุขภาพพบว่าผู้สมรสได้ตรวจสุขภาพประจำปี รับประทานอาหาร
 สะอาดปลอดภัย บางครอบครัวซื้อพืชผักปลอดสารเคมีค้ำมาปรุงอาหาร เมื่อเจ็บป่วยเล็กน้อยจะ
 ซื้อยาตามร้านขายยารับประทานแต่ถ้าป่วยหนักจะไปโรงพยาบาลของรัฐและเอกชน ทำประกัน

สุขภาพและบัตร 30 บาท เลือกใช้บริการของโรงพยาบาลเอกชนและคลินิกมากกว่าโรงพยาบาลของรัฐ อย่างไรก็ตาม สมาชิกบางรายใช้ความเชื่อทางจิตวิญญาณรักษาควบคู่ไปกับการรักษาทางการแพทย์ กรณีเป็นโรคร้ายแรงบางชนิด เป็นต้น

สำหรับด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่าภาษากลางที่คู่สมรสข้ามวัฒนธรรมเหล่านี้ใช้ในการสื่อสารคือภาษาอังกฤษ จีน ไทย ญี่ปุ่น จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยในช่วงแรกของการพัฒนาความสัมพันธ์ฐานะคู่หมั้นจะมีรุ่นพี่คอยให้คำแนะนำ เป็นลุ่ม ช่วยแปลเอกสาร ช่วยเขียนจดหมาย แต่เมื่อทั้งคู่สามารถสื่อสารเข้าใจได้แล้วรุ่นพี่จะปล่อยให้เรียนรู้ด้วยตนเอง พบว่าใช้พจนานุกรมเป็นคู่มือในการตรวจสอบความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อมราวดี อ่อนนวล (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องหญิงไทยกับการสมรสข้ามวัฒนธรรม: กรณีศึกษา การใช้กลวิธีการสื่อสารทางภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษของหญิงไทย ที่สมรสข้ามวัฒนธรรมและกลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ใช้บ่อยของหญิงที่สมรสข้ามวัฒนธรรม คือการขอความช่วยเหลือจากคนอื่นหรือตรวจสอบกับพจนานุกรม สอดคล้องกับ ทะเอียด ฝอยทอง (2550) ได้ศึกษาการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างผู้หญิงไทยกับคู่สมรสชาวต่างชาติ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพะเยา พบว่าการที่คู่สมรสต่างวัฒนธรรมสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขนั้น จะต้องมีความเข้าใจกันทางด้านวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมทางด้านภาษาและวัฒนธรรมทางด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ สรุปการเรียนรู้ภาษาและความแตกต่างทางวัฒนธรรมเป็นความจำเป็นพื้นฐานที่คู่สมรสเหล่านี้ จะต้องขวนขวายเรียนรู้เพื่อสื่อสารกันและกันอย่างเร่งด่วนและเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการพัฒนาความสัมพันธ์แบบคู่รักจนกระทั่งสามารถพัฒนาความสัมพันธ์ถึงขั้นเข้าสู่การรับพรสมรสสร้างครอบครัวให้บรรลุอุดมคติได้ตามหลักปรัชญาฯ ซึ่งสหพันธ์ฯ เองได้ให้ความสำคัญเรื่องภาษาสื่อสารเป็นอันดับแรกด้วยเช่นกัน โดยวางระบบช่วยเหลือตั้งเป็นศูนย์การศึกษาให้พี่น้องชายพี่น้องสาวได้ทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อเรียนรู้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมด้านภาษาและด้านอื่นๆ ก่อนเข้าสู่การสมรสและสร้างครอบครัวโดยมีผู้อาวุโสเป็นผู้ดูแลควบคุมอย่างใกล้ชิดทำหน้าที่คล้ายบิดา/ มารดาคอยให้คำแนะนำช่วยเหลืออยู่เสมอในทุก ๆ ด้าน

สำหรับบุตร/ ธิดามีบางครอบครัวที่ฝึกให้บุตร/ ธิดาใช้ภาษาอังกฤษสื่อสาร ส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ซึ่งเป็นจุดแข็งของเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมไทยที่ไม่ได้ถูกกลืนกลายเกิดการผสมผสานจากการสมรส (Marital Assimilation) หรือกลืนกลายทางด้านชีวภาพสอดคล้องกับ จานงค์ อธิวัฒน์สิทธิ์ (2548, หน้า 25) อธิบายว่าการผสมผสานทางวัฒนธรรมเป็นภาวะการณ์หนึ่งที่เกิดจากบุคคลต่างสังคมมากระทบกันโดยการติดต่อเป็นกระบวนการสองทาง (Two-Way-Process) ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมเดิม 1-2 กลุ่มผสมผสานในสถานะแห่งความ

สอดคล้อง (Strain to Consistency) เป็นจุดเกิดความพอดีหรือสมดุลและสอดคล้องกับขบวนการที่แตกต่างสองวัฒนธรรมมาพัวพันกันแล้วปะปนขึ้น จากนั้นต่างฝ่ายต่างแยกกันปฏิบัติวัฒนธรรมเดิมของตน การผสมผสานทางวัฒนธรรมอยู่ในขบวนการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่นำไปสู่การกลืนกลายทางวัฒนธรรม (Assimilation) (Foster, 1969, pp. 37-40) ซึ่งธรรมชาติของวัฒนธรรมย่อมส่งทอดถ่ายทอดอยู่เสมอ การผสมผสานทางวัฒนธรรมครอบคลุมถึงทุกสิ่งที่แสดงออกรวมถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมหนึ่งอันได้แก่ ภาษา ความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศิลธรรม กฎหมาย ประเพณี วิทยาการ เป็นต้น ซึ่งพบได้จากวัฒนธรรมการใช้ภาษาและวิถีชีวิตต่างๆ ไปของกลุ่มสมรสข้ามวัฒนธรรม

วิธีสื่อสารกับกลุ่มนี้ระหว่างพัฒนาความสัมพันธ์ที่อยู่ต่างประเทศ คือการเขียนจดหมายติดแสตมป์ เนื่องจากประหยัดค่าใช้จ่ายและถ่ายทอดเรื่องราวได้ละเอียดลึกซึ้งซึ่งมีความเป็นส่วนตัว ปัจจุบันนิยมใช้อินเตอร์เน็ตในรูปจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับช่องทางการสื่อสารโดยทั่วไปพบว่า ใช้โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ รับฟังข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ต ทีวี หนังสือพิมพ์ จะเห็นได้ว่า โลกาภิวัตน์เข้าไปมีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างกลุ่มสมรสข้ามวัฒนธรรมที่อยู่ต่างแดนเกิดการแพร่กระจายไปทั่วทุกประชาคมโลกไม่ว่าจะอยู่ ณ จุดใดของโลกสามารถที่จะรับรู้ สัมพันธ์หรือรับผลกระทบจากสิ่งที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวางจากระบบสารสนเทศ (สุริชัย หวันแก้ว, 2544, หน้า 166) กระบวนการสื่อสารของกลุ่มสมรสข้ามวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับกระบวนการโลกาภิวัตน์ (Globalization) เป็นปัจจัยหลัก สอดคล้องกับงานของ อดิวัตนสัทธี และคณะ (2547) และงานพิศ สัตย์สงวน (2543 ก) ที่กล่าวว่าความทันสมัยแบบโลกาภิวัตน์ (Globalization) มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจการเมือง การศึกษา ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม ตลอดจน ความเชื่อ วิธีการดำเนินชีวิต ค่านิยม อุดมการณ์ โลกทัศน์ แบบแผนการเลือกคู่ การสมรส ระบบราชการและอื่นๆ ทุกภาคส่วน นอกจากนี้ โลกาภิวัตน์ (Globalization) ยังเป็นกระแสนำการเปลี่ยนแปลงไปยังภูมิภาคต่างๆ ในโลกให้มีความคล้ายคลึงเป็นหนึ่งเดียวกันในระบบมากขึ้น อันเนื่องมาจาก การติดต่อสื่อสารกันสะดวกรวดเร็ว ซึ่งภราดร ปริศาคีร์ (2542) เรียกสภาวะนี้ว่าโลกไร้พรมแดน อย่างไรก็ตาม นิยพวรรณ วรรณศิริ (2550, หน้า 85) ยังได้อธิบายว่าปัจจัยการแพร่กระจาย การเผยแพร่วัฒนธรรมยังขึ้นอยู่กับปัจจัยทางการคมนาคมขนส่งที่สะดวกรวดเร็ว อินเทอร์เน็ต ระบบดาวเทียม รถยนต์ เครื่องบิน โทรศัพท์ ฯลฯ สรุปการสมรสข้ามวัฒนธรรมเป็นผลพวงส่วนหนึ่งของโลกาภิวัตน์ (Globalization) ด้านการสื่อสารและคมนาคม การผสมผสานการแพร่กระจายวัฒนธรรม

ผู้สมรสฯ ส่วนใหญ่ไม่มีรถยนต์ใช้ส่วนตัว เดินทางโดยรถแท็กซี่ รถไฟลอยฟ้า (BTS) รถไฟฟ้าใต้ดิน รถโดยสารประจำทาง เลือกใช้มอเตอร์ไซด์รับจ้างเป็นพาหนะบ่อยที่สุดเพราะสะดวก

และรวดเร็ว ยานพาหนะที่เลือกใช้บริการขึ้นอยู่กับความเร่งด่วนของภารกิจ คำนึงถึงความสะดวก จะเห็นได้ว่าโลกยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ส่งผลให้การคมนาคมการสื่อสารมีความเจริญก้าวหน้าสูงมาก (Highly Advanced) การไปมาหาสู่ของผู้คนที่อยู่ห่างไกลตามส่วนต่าง ๆ ของโลก สะดวกรวดเร็ว ผู้คนต่างวัฒนธรรมมีโอกาสพบ พบเห็นขนบธรรมเนียมประเพณี สภาพดินฟ้าอากาศ อาหารที่แตกต่างกัน ได้สัมผัสกับสิ่งต่าง ๆ โดยตรงอย่างที่ไม่เคยมีแต่ก่อน ความเหลื่อมล้ำทางสังคมระหว่างกลุ่มชนต่าง ๆ ลดน้อยลงผู้คนทั่วไปมีเสรีภาพความเสมอภาคระหว่างเพศมากขึ้น (สนธิ สมักรการ, 2549, หน้า 149 -151) ดังนั้น ความสะดวกสบายด้านการสื่อสารและคมนาคมยุคโลกาภิวัตน์ จึงทำให้ผู้สมรสข้ามวัฒนธรรมมีหลากหลายเส้นทางเลือกสื่อสารและคมนาคมตามความต้องการจำเป็น ฉะนั้น การไม่มีรอยนัยส่วนตัวใช้จึงมิใช่ประเด็นปัญหา/อุปสรรคสำคัญในการเดินทางของผู้สมรสเหล่านี้

ค่านันทนาการพบว่าหากคู่สมรสมีเวลาว่างวันหยุด ส่วนใหญ่จะไปเดินเล่นพักผ่อน และทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามห้างสรรพสินค้าใกล้บ้าน เฉลี่ยสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง หากเป็นวันหยุดติดต่อกันหลายวันจะพาครอบครัวและญาติพี่น้องไปพักผ่อนตามต่างจังหวัด ออกกำลังกายเป็นบางครั้งตามโอกาสแต่ไม่เป็นกิจจะลักษณะ สมาชิกมีวัฒนธรรมอยู่กันแบบเครือญาติให้เกียรติผู้อาวุโส สมาชิกในชุมชนเป็นเหมือนพี่น้องในครอบครัวใหญ่นับถือสาธุคุณ ดร.ชัน เมียง มูน และภรรยาเป็นบิดา/มารดาผู้ให้กำเนิดฝ่ายจิตวิญญาณถือว่าสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่สืบทอดประเพณีแห่งความรัก ชีวิตและสายเลือด โดยผ่านสามชั่วอายุคน ได้แก่ ปู่ย่าตายาย บิดามารดาและบุตรหลานอันเป็นรากฐานของการสร้างชุมชน สังคม ชาติ และโลกที่เปี่ยมด้วยความสามัคคีและสันติภาพ (มูลนิธิเพื่อการพัฒนาและสันติ, 2551) จากแนวคิดนี้ สนับสนุนให้สมาชิกมีบุตร/ธิดามากกว่า 2 คนหากครอบครัวมีฐานะเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับเลี้ยงดูอย่างมีคุณภาพ พบสมาชิกที่มีบุตร/ธิดามากที่สุดอยู่ที่ 6 คน เป็นคู่ไทย-ญี่ปุ่น หากพิจารณาจากกรอบแนวคิดและคำสอนครอบครัวเหล่านี้มีแนวโน้มเป็นครอบครัวขยาย สอดคล้องกับความเชื่อที่ว่าการมีบุตร/ธิดามากคือได้รับพระพรจากพระเจ้ามากดังคำสอนการสร้างครอบครัวให้เข้มแข็งต้องประกอบด้วยสามชั่วอายุคน ดังกล่าวข้างต้น

ผู้สมรสฯ เหล่านี้ ส่วนใหญ่ยังไม่มีบ้านเป็นของตนเองจะเช่าบ้านอยู่ใกล้ที่ทำงาน และใกล้กับสหพันธ์ฯ มีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ประหยัด มัธยัสถ์ อดออม วางแผนการดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบันและอนาคตภายหลังความตาย สอดคล้องกับแนวคิดตามหลักปรัชญาที่เชื่อว่าแก่นแท้ของมนุษย์ คือจิตวิญญาณ หัวใจและความรักที่แท้จริง (มูลนิธิเพื่อการพัฒนาและสันติ, 2551) ดังนั้น วิถีชีวิตของผู้สมรสจึงสอดคล้องตามแนวคิดดังกล่าวไม่ได้มุ่งแสวงหาสิ่งของภายนอกมากกว่าความสุขที่แท้จริงที่มาจากจิตวิญญาณ หัวใจและความรักที่แท้จริงที่มีต่อกัน ทำดีเพื่อนมนุษย์

ต่อสรรพสิ่งผู้สมรสเหล่านี้เชื่อว่าสรรพสิ่งเงินทองจะหลั่งไหลมาหาเองมีเพียงพอไม่เคยขาดจนเป็น
ปาฏิหาริย์

สมาชิกสหพันธ์ฯ ไม่เสพสิ่งเสพติด คัมहेล้า สูบบุหรี่และเล่นการพนันไม่มีพฤติกรรม
รักร่วมเพศ ไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสและไม่มีความประพฤติที่ผิดศีลธรรม มีสามี/ภรรยาเพียง
หนึ่งเดียว สอดคล้องกับคำสอนตามหลักศาสนาพุทธ ซึ่งพุทธศาสนิกชนที่เป็นฆราวาสที่คิดจะต้อง
ดำรงตนอยู่ในหลักศีล 5 ข้อ โดยเฉพาะข้อ 3 บุคคลไม่ประพฤติผิดในการผิดผีเมีย หรือมีชู้และข้อ
5 ไม่เสพสุราหรือสิ่งเสพติดทั้งปวง มีความรักสามัคคี รับผิดชอบต่อครอบครัวขยันขันแข็งสมาชิก
สหพันธ์ฯ แม้ประกอบด้วยหลากหลายเชื้อชาติแต่ปราศจากการทะเลาะวิวาท อคติเกลียดชัง ทุกเชื้อ
หรือเ็นก่อนเข้านอนทุกคนในครอบครัวจะมีปฏิสัมพันธ์กับพระเจ้าและบิดา/ มารดาที่แท้จริงด้วย
การอธิษฐานและแสดงความเคารพเป็นประเพณีทุกวันและศึกษาคำสอน การสร้างครอบครัวอุดมคติ
กล่าวคำปฏิญาณ 8 ข้อพร้อมกันเป็นอันดับสุดท้ายก่อนเข้านอนหรือก่อนทำงานในตอนเช้า
สอดคล้องกับ มงคล หวังสุขใจและชมพู โกติรัมย์ (2548, หน้า 45-46) สรุปว่าวัฒนธรรมมีหน้าที่
กำหนดบทบาทความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกให้ดำเนินไปตามรูปแบบของสถาบันผ่านการอบรม
เรียนรู้ระเบียบของสังคมกลุ่มสังคมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มครอบครัวซึ่งได้ทำหน้าที่ใน
การถ่ายทอดวัฒนธรรมเกี่ยวกับบทบาทตามฐานะตำแหน่งของความสัมพันธ์ทางสังคม เช่น
แบบการมีครอบครัว แบบของการเลี้ยงดูบุตรหลานและแบบของการสมรส ซึ่งวัฒนธรรมจะเป็น
ตัวกำหนดแบบของความสัมพันธ์เป็นเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่แสดงว่าสังคมหนึ่งแตกต่างไป
จากอีกสังคมหนึ่ง ฉะนั้น วัฒนธรรมจึงเป็นสัญลักษณ์ของสังคมเช่นเดียวกับบุคลิกภาพของบุคคล
แต่ละคน ส่วนที่เป็นนามธรรมของบุคลิกภาพของบุคคลแต่ละคน คือความเชื่อ ความสนใจ ทักษะ
ความรู้ ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเปรียบได้กับวัฒนธรรมแบบไม่ใช่วัตถุของสังคม

สำหรับวัฒนธรรมการรับประทานอาหารเป็นแบบผสมผสานระหว่างอาหารไทยและ
อาหารต่างชาติสลับหมุนเวียนทั้งอาหารไทยและเทศ สอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริรัตน์ แอดสกุล
(2547) ที่ได้ศึกษาเรื่องการสมรสข้ามวัฒนธรรมของผู้หญิงชนบทในเขตจังหวัดอุดรธานี พบว่า
มีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม เช่น ด้านอาหาร ภรรยาชาวไทย จะรับประทานอาหารไทยและ
อาหารฝรั่ง ด้านภาษาจะใช้ภาษาไทยกลาง ภาษาอังกฤษและภาษาท้องถิ่นอีสานปะปนกันไปด้วย
สรุปวัฒนธรรมการรับประทานอาหารเกิดการผสมผสานรับประทานอาหารทั้งสองประเภท สอดคล้องกับ
มงคล หวังสุขใจและชมพู โกติรัมย์ (2548, หน้า 63) อธิบายว่าการผสมผสานจะเกิดขึ้นได้ง่ายเมื่อ
วัฒนธรรมมีความคล้ายคลึงกัน เกิดการผสมผสานเชื่อมต่อดต่อดระหว่างวัฒนธรรมที่ต่าง
ผ่านการติดต่อระหว่างบุคคลและกลุ่มชนโดยกระบวนการผสมผสานนั้นจะดำเนินไปแบบซึมซับ
ค่อยเป็นค่อยไป (Gradual Process) ผ่านสถาบันครอบครัวข้ามวัฒนธรรม ซึ่งมีผลทำให้ความ

แตกต่างและการแข่งขัน (Rivalries) ระหว่างวัฒนธรรมมีความโน้มเอียงที่จะหายไป อย่างไรก็ตาม สำหรับอาหารต่างชาตินั้นหากผู้สมรสปรุงเองสามารถซื้อเครื่องปรุงได้ตามห้างสรรพสินค้า ส่วนอาหารไทยมักซื้อที่ปรุงสำเร็จที่มีขายมารับประทานมากกว่าปรุงเองเนื่องจากไม่ค่อยมีเวลา หากหยุดพร้อมกันถือเป็นวันครอบครัวผู้สมรสจะปรุงหรือออกไปรับประทานเมนูพิเศษที่ชอบตามร้านอาหาร รสชาติอาหารไม่เผ็ดหรือเผ็ดเพียงเล็กน้อย

ส่วนด้านการแต่งกายนั้นพบว่าหญิงแต่งกายปกปิดมิดชิดสุภาพ เรียบร้อยตามสากลนิยมทั่วไป คำนึงความเหมาะสมกับบุคลิก ถูกกาลเทศะชายแต่งกายเสื้อสุภาพไม่ฟิตฟิดันสวมเสื้อเชิ้ตผูกเนคไท่เมื่อไปทำงาน หากไปงานพิธีสำคัญจะสวมสูททั้งนี้ ขึ้นอยู่กับกาลเทศะเลือกซื้อเสื้อผ้าตามท้องตลาดและห้างสรรพสินค้าทั่วไป ราคาประหยัด ไม่ติดขัดกับยี่ห้อ สอดคล้องกับการศึกษาวิถีชีวิตของผู้หญิงอีสานที่สมรสกับชายชาวต่างชาติ: ศึกษากรณีจังหวัดร้อยเอ็ดของชัยพล พลเยี่ยม (2542) พบว่าเครื่องนุ่งห่มของผู้หญิงอีสานที่สมรสกับชาวต่างประเทศเป็นแบบเรียบง่าย ในส่วนของที่อยู่อาศัยนั้นก็เป็นที่อยู่อาศัยที่สร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอยเป็นหลักไม่ได้เน้นความสวยงามโอ่อ่าหรูหรา สรุปการสมรสข้ามวัฒนธรรมนำมาซึ่งการปรับเปลี่ยนผลผลิตทางวัฒนธรรมทั้งด้าน การรับประทานอาหาร การแต่งกายและที่อยู่อาศัย เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและดำรงอยู่ได้อย่างปรกติสุข ไม่เกิดความคับข้องใจ

1.3 สาเหตุของการตัดสินใจสมรสข้ามวัฒนธรรมของคนไทย

การตัดสินใจสมรสข้ามวัฒนธรรมเป็นไปตามขั้นตอนสหพันธ์ฯ หลังการอบรมสัมมนาหลักปรัชญาฯ ผู้สมรสทุกคนต้องการมีคู่ที่ดี รักเดียว ซื่อสัตย์ ไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ไม่หย่าร้างเป็นครอบครัวเข้มแข็ง รักสามัคคี สังคมร่วมเย็น โลกมีสันติภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของอดิวัฒน์สิทธิ์ และคณะ (2548, หน้า 82 – 83) อธิบายว่าการสมรสแบบผัวเดียวเมียเดียว (Monogamy) เป็นการสมรสที่กฎหมายและประเพณีอนุญาตให้ชายหรือหญิงมีคู่สมรสได้เพียงคนเดียวนิยมอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันที่เจริญแล้วซึ่งเป็นความต้องการฝ่ายภายนอกของผู้สมรสทุกคนที่ประสงค์จะได้สิ่งต่าง ๆ มาเพื่อตอบสนองความต้องการ (ราชบัณฑิตยสถาน 2546, หน้า 436) สอดคล้องกับทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Needs) ที่เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการระดับพื้นฐาน (Basic Needs) คือความต้องการความปลอดภัยความมั่นคงและความต้องการทางด้านร่างกาย สอดคล้องกับ กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ (2550, หน้า 171- 173) กล่าวว่าความต้องการทางสรีระ (Physical or Physiological Needs) เป็นความต้องการปฐมภูมิ (PrimaryNeeds) หรือความต้องการด้านชีววิทยา (Biological Needs) ระดับพื้นฐานต่ำสุดของมนุษย์ที่จำเป็นในการดำรงชีวิตให้ดำรงอยู่ที่ติดตัวมาแต่กำเนิดในฐานะที่เป็นอินทรีย์ทางกายภาพเป็นแรงขับ (Drive) ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ สอดคล้องกับ เสถียร

เหลืองอร่าม (2525, หน้า 10-18, หน้า 71) ที่อธิบายว่า เป็นความต้องการพื้นฐานที่จะขาดเสียมิได้ หากมิได้รับการตอบสนองจะมีความรู้สึกถึงเครียดอยู่ตลอดเวลาที่มีความกระวนกระวาย เช่น ความต้องการอากาศหายใจ ความต้องการอาหาร ความอบอุ่น ความต้องการน้ำ ยารักษาโรค อุณหภูมิที่เหมาะสม เครื่องนุ่งห่ม การจับถ้ำ ความต้องการเรื่องเพศ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เป้าหมายสูงสุดของการสมรสตามแนวคิดนี้เพื่อสร้างสันติภาพโลก เห็นได้จาก การจับคู่หนุ่มสาวมักจับคู่กับประเทศที่บรรพบุรุษเคยเป็นศัตรูกันมาในอดีตให้สมรสกัน พบมากที่สุดคือเกาหลีกับญี่ปุ่นในแถบเอเชีย มีแนวคิดว่าหากเป็นญาติเกี่ยวดองกันความมีอคติเกลียดชัง ความเป็นศัตรูคู่อริจะหายไปสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่ว่าสหพันธ์ฯ จะเป็นเครือข่ายแนวหน้าของการสร้างครอบครัวแบบอย่างนานาชาติที่ปฏิบัติความรักที่แท้จริงเพื่อสร้างโลกให้เป็นครอบครัวหนึ่งเดียวที่มีความสามัคคีและสร้างสันติภาพของมวลมนุษยชาติ (มูลนิธิเพื่อการพัฒนาและสันติ รายงานประจำปี, 2551) ดังที่สาธุคุณ ดร.ชัน เมียง มูน ได้กล่าวว่า “ไม่มีความสุขอื่นใดนอกจากความสุขภายในครอบครัวของตนเอง ถ้าโลกทั้งหมดอยู่ในสันติภาพ แต่คุณและคู่ของคุณอยู่ในความขัดแย้งคุณจะไม่มีความสุขที่จะทำให้โลกแห่งสันติภาพ ฉะนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดขึ้นภายในครอบครัวนั่นคือสวรรค์”

สาเหตุประการที่สองเป็นความต้องการภายในจิตใจ (ฝ่ายจิตวิญญาณ) ที่เชื่อว่าการสมรสเป็นพระประสงค์แห่งการทรงสร้างมนุษย์ของพระเจ้าให้เป็นคู่ แต่ละคนต่างมีคู่ของตน มนุษย์มีเพศชายเพศหญิงเพื่อเป็นสามี/ภรรยา สร้างครอบครัวอบอุ่นและมีความสุข มีบุตรหลาน ดำรงเผ่าพันธุ์จึงจะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ นอกจากนี้ยังเชื่อว่าการสมรสเป็นการรับพรรับสายเลือดรับชีวิตใหม่ทางฝ่ายจิตวิญญาณจากพระเจ้านำมาจเหนือบาปทางเพศ ซึ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรมจากบรรพบุรุษมนุษย์ชายหญิงคู่แรก จากข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการพื้นฐานของมาสโลว์ ซึ่ง สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2541, หน้า 158; อารี พันธุ์มณี, 2546, หน้า 189) อธิบายว่า ความต้องการภายในจิตใจเป็นความต้องการระดับสูงที่เกิดขึ้นภายในจิตใจที่ต้องการดำรงชีวิตให้เป็นที่ยอมรับนับถือของคนอื่น ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ ความต้องการยอมรับในสังคม ความต้องการความรักความผูกพัน การสร้างมิตรภาพกับผู้อื่น ต้องการช่วยเหลือผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นช่วยเหลือคุ้มครอง จะเห็นได้ว่าลักษณะที่เด่นที่สุดของครอบครัวคือความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้กำเนิดบุตรหลานถือเป็นการสร้างข้อผูกพันด้านจิตใจสังคมและเศรษฐกิจระหว่างคู่สมรส (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ, 2537, หน้า 45)

1.4 สภาพปัญหา/ อุปสรรคของคนไทยที่สมรสข้ามวัฒนธรรม

ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้น้อยมากพบในคู่ไทย/ญี่ปุ่นที่มีการศึกษาค่ากว่าระดับปริญญามากที่สุด ปัญหาความแตกต่างด้านบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ทักษะคิด วัฒนธรรมฯลฯ มีเวลาให้กับครอบครัวจำกัดเนื่องทั้งสามมีภาระต้องทำงานทั้งคู่ และการให้ความสำคัญกับงานสาธารณะจนลืมเอาใจใส่คู่ของตน เป็นปัญหาฝ่ายภายนอกแต่ไม่ถือว่าเป็นอุปสรรคสำคัญ นอกจากนั้น ยังมีปัญหาฝ่ายจิตใจภายในคือขาดความเข้าใจการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาในการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงทำให้มีมุมมองตามแบบของตนมิใช่มุมมองในแบบพระเจ้า ดังนั้น ความแตกต่างด้านต่างๆ ที่เป็นปัญหาภายนอกจึงส่งผลสืบเนื่องเป็นปัญหาฝ่ายจิตใจภายใน

สำหรับสภาพปัญหาเรื่องของภาษาในการสื่อสารพบว่าเป็นปัญหาสำคัญและองค์กรให้ความสำคัญให้ความช่วยเหลือโดยมีอาสาสมัครรุ่นพี่ ที่สมรสกับคู่ชาติเดียวกันเป็นผู้ช่วยเหลือเบื้องต้นในการให้คำปรึกษาระยะแรกในการสร้างสัมพันธ์กับคู่หมั้น เช่น เป็นล่ามแปล ช่วยพูดคุย ช่วยแปลเอกสาร ช่วยเขียนจดหมาย ให้ความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างของวัฒนธรรมฯลฯ สอดคล้องกับการศึกษาความสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรมของเบอร์เธียร์ (Berthier, 2008) ที่พบว่าปัญหาที่ทำให้เกิดการหย่าร้างของคู่สมรสต่างวัฒนธรรมมีสาเหตุมาจากปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรม ส่วนปัญหาความจำกัดของเวลาที่ให้กับครอบครัวและการเลี้ยงดูบุตรธิดาเนื่องจากต้องทำงานทั้งคู่ สอดคล้องการศึกษาวีธีชีวิตของครอบครัวชาวเอเชียในศตวรรษที่ 21 (ครอบครัวไทยสมัยใหม่จากมุมมองของนักวิชาการญี่ปุ่น) ของ เอะมิโกะ โอะชิอะอิ และคะโยะโกะ อุเอะโนะ (2554, หน้า 268-275) พบว่าประเทศไทยเป็นสังคมที่สามารทำงานทั้งคู่ซึ่งเป็นเพียงไม่กี่ประเทศในโลก อัตราการทำงานโดยแบ่งตามช่วงอายุของผู้หญิงนั้นเป็นอัตราที่สูงตลอดชีพ แม้ในช่วงที่ต้องเลี้ยงดูลูกก็ไม่ลาออกจากงาน เนื่องจากสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงการใช้ชีวิตเป็นแบบชาวเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณกรุงเทพฯ และปริมณฑล ซึ่งเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการเมืองของประเทศทุกคนต้องทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอกับการดำรงชีพ ในสังคมปัจจุบันที่สภาพเศรษฐกิจฝืดเคือง อย่างไม่รู้แก่ตามคู่สมรสฯ เหล่านี้ได้รับการและจัดสรรเวลาของทุกคนในครอบครัวให้ตรงกันในวันหยุด ใช้เวลาอย่างคุ้มค่าทำกิจกรรมร่วมกันจึงไม่กระทบกระเทือนต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวทุกคนยังคงมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน

1.5 ผลกระทบของการสมรสข้ามวัฒนธรรมของคนไทยที่มีต่อสถาบันครอบครัว สังคมและวัฒนธรรมไทย

1.5.1 ผลกระทบด้านบวก

1.5.1.1 บุคคลและสถาบันครอบครัว

มีคู่สมรสเพียงคนเดียวซื้อสัตย์ไม่หย่าร้างไม่ทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกาย ปราศจากสิ่งเสพติดมีโลกทัศน์กว้างยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมชาติพันธุ์ ตลอดจน

ลดการแข่งขัน การเหยียดสีผิวไม่แบ่งชนชั้น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่มีอุดมคติตามหลักปรัชญาฯ มีองค์กรคอยช่วยเหลือแนะนำกำกับดูแลให้คำปรึกษา จะเห็นได้ว่า แบบของการสมรสและครอบครัวตามแนวคิดของสหพันธ์ฯ สอดคล้องกับ จานงค์ อดิวัฒนสิทธิ์ และคณะ (2548, หน้า 82- 83) อธิบายว่าเป็นการสมรสแบบผัวเดียวเมียเดียว (Monogamy) เป็นการสมรสที่กฎหมายและประเพณีอนุญาตให้ชายหรือหญิงมีคู่สมรสได้เพียงคนเดียวนิยามอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมที่เจริญแล้ว ซึ่งการสมรสและสร้างครอบครัวอุดมคติตามหลักปรัชญาฯ สอดคล้องกับจริยธรรมของทุกศาสนาที่สอนให้การสมรสมีคู่เพียงคนเดียวชื้อสัจย์ต่อกันไม่มีผู้การนอกใจหรือมีคู่หลายคนอันเป็นต้นเหตุของปัญหาสังคมมากมายในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นการทำแท้ง การหย่าร้าง ครอบครัวแตกแยก เด็กเร่รอนคิดถึงเสพติด ขาดความอบอุ่น มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น

1.5.1.2 ด้านสภาพแวดล้อม

มีบรรยากาศแห่งความรักใคร่มีความอบอุ่นความห่วงใยดูแลกันในครอบครัว ปลอดภัยสงบสุข สิ่งเสพติดมีภูมิด้านทานสภาพแวดล้อมในชุมชน/ สังคม มีความเป็นมิตร ความรัก ความเอื้ออาทร ความเป็นพี่น้องคอยดูแลช่วยเหลือให้กำลังใจและแบ่งปันกันสิ่งให้กันแม้แตกต่าง เชื้อชาติ สีผิวและวัฒนธรรม จะเห็นได้ว่ากลุ่มคนในสหพันธ์ฯ เป็นเสมือนครอบครัวใหญ่ที่ก่อกำเนิด ฝ้ายจิตใจจากบิดา/ มารดาเริ่มแรก คือพระเจ้าและสารคุณ คร. ชัน เมียง มูนและภรรยา ฉะนั้น หากครอบครัวมีความรักสามัคคีอบอุ่นเข้มแข็งจะเป็นภูมิด้านที่ดีทำให้สมาชิกในครอบครัวรัก ผูกพันเหนียวแน่นห่างไกลจากอบายมุขและสิ่งเสพติดกลายเป็นชุมชนที่เข้มแข็งของประเทศชาติต่อไป

1.5.1.3 ด้านชุมชน/ สังคม

เป็นชุมชน/ สังคมที่มีค่านิยมมีสามี/ ภรรยาเพียงคนเดียวเท่านั้นปราศจากการ ทะเลาะทำร้ายร่างกายและการหย่าร้าง รักสามัคคีดูแลเอาใจใส่กัน มีผู้นำกลุ่มคอยดูแลชี้แนะ ช่วยเหลือ สมาชิกมาจากหลายเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม อยู่ร่วมกันอย่างสมานสามัคคีมีเอกภาพ ท่ามกลางความหลากหลาย เป็นแบบอย่างของการสร้างครอบครัวที่มีศูนย์กลางอยู่ที่ความรักแท้ตามหลักปรัชญาฯ มีวัฒนธรรมมีจิตอาสาอยู่เพื่อผู้อื่นสังคมสิ่งแวดล้อมประเทศชาติและโลกลักษณะ ครอบครัวของสมาชิกสหพันธ์ฯ มีลักษณะเป็นครอบครัวขยาย ประกอบด้วยสามชั่วอายุคน (Extended Family) สอดคล้องกับลักษณะครอบครัวที่ทัศนีย์ ทองสว่าง (2549, หน้า 82-83) อธิบายว่าครอบครัวขยายคือครอบครัวเดี่ยวตั้งแต่ 2 ครอบครัวขึ้นไปรวมทั้งญาติพี่น้องอื่นๆ ที่อาศัย รวมอยู่ด้วยสมาชิก

สรุปสหพันธ์ฯ ประกอบด้วยครอบครัวเดี่ยวหลากหลายเชื้อชาติรวมกันเป็น ครอบครัวขยายขนาดใหญ่กลายเป็นชุมชนที่มีแนวคิดเหมือนกัน เป็นที่น่าสังเกตว่าวัฒนธรรมการ

สร้างครอบครัวไทยดั้งเดิมถูกฟื้นฟูอีกครั้งผ่านหลักปรัชญาการสร้างครอบครัวอุดมคติที่มีแนวคิดการสร้างครอบครัวควรประกอบด้วย สามชั่วอายุอยู่ร่วมกันเพื่อสืบทอดประเพณีสายใยแห่งความรัก วัฒนธรรมและสายเลือดมีปู่ย่าตามชายเป็นตัวแทนอดีต บิดามารดาเป็นตัวแทนปัจจุบันและบุตรหลานเป็นตัวแทนแห่งอนาคตหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกันในครอบครัวที่มีพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของครอบครัว

1.5.1.4 ด้านวัฒนธรรม

ส่งเสริมค่านิยมยกย่องคุณค่าความดี นับถือคนที่มีคุณธรรม ดำรงชีวิตอย่างพอเพียงตามอัตภาพ ขยัน ประหยัด มัธยัสถ์ เก็บออม วางแผน มีวัฒนธรรมการทำงานแบบทุ่มเท มุมานะ อดทน มุ่งมั่น มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา นอบน้อมให้เกิดประโยชน์ผู้อื่นชอบคุณผู้อื่นที่ช่วยเหลือ แม้เป็นบุคคลใกล้ชิดในครอบครัว เผยแพร่หลักการสร้างครอบครัวเข้มแข็งให้สังคมรู้จักอย่างแพร่หลายเพื่อเกิดสันติภาพโลกอย่างแท้จริงสอดคล้องกับ สุพิสง ธรรมพันทา (2540, หน้า 41-43) ที่อธิบายว่าวัฒนธรรมมีลักษณะเป็นพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้มีสาเหตุจากสัญชาตญาณ และยังได้ถ่ายทอดเป็นกระบวนการโดยใช้สัญลักษณ์ (Symbolic Communication) สืบทอดเป็นมรดกทางสังคม (Social Heritage) ในรูปแบบวิถีชีวิต (Way of Life) หรือแบบแผนการดำเนินชีวิต (Design for Living) ของมนุษย์ สอดคล้องกับที่สมิธ (Smith) นักสังคมวิทยาชาวอังกฤษที่ได้ให้ความเห็นว่าวัฒนธรรมมีหลากหลายแตกต่างกันอันเป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อมที่ต่างกันเป็นตัวแปรมาช่วยให้วัฒนธรรมมีวิวัฒนาการไปจากเดิมและยังเชื่อต่อไปอีกว่าวัฒนธรรมที่ดีและเจริญที่สุดแล้วจะแพร่กระจายไปยังแหล่งอื่น ๆ ที่ยังไม่เจริญเริ่มต้นจากจุดกำเนิดเดียวแล้วแพร่กระจายไป สอดคล้องกับ นิยพรรณ วรรณศิริ (2550, หน้า 86 - 88) กล่าวว่าวัฒนธรรมถูกสร้างจากสิ่งแวดล้อมหนึ่ง ๆ ของตนเองมากกว่าการหยิบยืมจากแหล่งอื่นการแพร่กระจายของวัฒนธรรมเกิดจากการอพยพโยกย้ายถิ่นของผู้คนและการหยิบยืม (Borrowing) ทางวัฒนธรรมมากกว่าการสร้างวัฒนธรรมขึ้นมาเอง (Invention)

สรุปวัฒนธรรมของการสร้างครอบครัวอุดมคติ อบอุ่น มีความสุขเกิดจากแนวคิดของสาธุคุณ ดร.ชัน เมียง มูน เริ่มจากการสร้างครอบครัวตนเองบรรลุลูกอุดมคติก่อน ณ ประเทศเกาหลีใต้ไปเจริญเติบโตในนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ปัจจุบันแพร่กระจายไปทั่วทุกภูมิภาคของโลกปัจจุบันมีผู้ร่วมสร้างครอบครัวอุดมคติประมาณ 400 ล้านครอบครัวทั่วโลก (มูลนิธิเพื่อการพัฒนาและสันติ, 2551)

1.5.2 ผลกระทบด้านลบ

การรับประทานอาหารไทยจากที่เคยมีรสชาติเข้มข้นจัดจ้านเปรี้ยวเผ็ด กลับลดความจัดจ้านเปรี้ยวเผ็ดลง อาหารประเภทต้นยาต้องไม่เผ็ด งดรับประทานอาหารพื้นเมืองบางชนิด

ที่ரசัจจันมีกลิ่นฉุนเพราะร่างกายรับไม่ได้ ในระยะยาวบุตร/ธิดาที่เติบโตท่ามกลางสองวัฒนธรรม ในรุ่นถัด ๆ ไปอาจไม่รู้จักและรสชาติอาหารพื้นเมืองแท้บางชนิดและรับประทานไม่เป็น หากไม่มีการสืบทอดผ่านสถาบันครอบครัวอาจเลือนหายไปในที่สุด วัฒนธรรมการขอคำปรึกษาจากบิดามารดาญาติผู้ใหญ่ในการเลือกคู่ครองลดความสำคัญลง ซึ่งแตกต่างธรรมเนียมปฏิบัติของไทย ในอดีตถือว่าการเลือกคู่ครองเป็นเรื่องสำคัญต้องให้เกียรติขอคำแนะนำจากบิดา/ มารดาก่อนที่จะตัดสินใจเลือก บางคนให้ความสำคัญกระทั่งมอบให้บิดา/มารดาเลือกและหาคู่ให้

อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์เหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในสหพันธ์ฯ เท่านั้น แต่สามารถพบเห็นทั่วไปในสังคมเมืองที่มีความเจริญทางวัตถุซึ่งวัฒนธรรมตะวันตกมีส่วนกำหนด บทบาทสามี/ ภรรยายุคปัจจุบันให้มีสิทธิเสรีภาพในการคิดตัดสินใจด้วยตนเอง แม้ด้านความรับผิดชอบงานในบ้าน การเลี้ยงดูบุตร/ ธิดา และบทบาทนำครอบครัวสามี/ ภรรยามีสิทธิเท่าเทียมกัน เป็นที่น่าสังเกตว่าวัฒนธรรมการเลือกคู่ของสมาชิกสหพันธ์ฯ บิดามารดามีได้มีบทบาทในการให้ความคิดหรือมีส่วนในการตัดสินใจแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับ มงคล หวังสุขใจ และจิตติพันธ์ โกติรัมย์ (2544, หน้า 129) ที่กล่าวว่า การเลือกคู่ครองของครอบครัวไทยในปัจจุบันเป็นไปโดยสมัครใจ มากกว่าเดิมและการเลือกที่อยู่อาศัยภายหลังการสมรสเป็นอิสระ บิดามารดามีบทบาทต่อสมาชิกน้อยลง สอดคล้องกับที่ บัวพันธ์ พรหมพักพิง และคณะ (2548, หน้า 27-30) ให้ความเห็นว่าเหตุที่วัฒนธรรมไทยดั้งเดิมเปลี่ยนไปเนื่องจากโครงสร้างครอบครัวแปรเปลี่ยน จากเดิมที่บิดามารดาที่เคยมีส่วนในการตัดสินใจเลือกคู่ครองแก่บุตรมีอิทธิพลน้อยลง สอดคล้องกับ ทศนีย์ ทองสว่าง (2543, หน้า 106 - 108) ที่กล่าวว่าความผูกพันระหว่างสมาชิกเสื่อมคลายลงเพราะสัมพันธ์แบบปฐมนุญระหว่างสมาชิกแบบเดิมลดความสำคัญลง ความใกล้ชิดระหว่างสมาชิกมีน้อยหญิงชายมีสิทธิเท่าเทียมกันค่านิยมทางศาสนาวัฒนธรรมจารีตชนบประเพณีลดลงเนื่องจากเห็นว่าเป็นเรื่องล้าสมัยนิยมความสะดวกสบายมากขึ้น ความสัมพันธ์กับเพื่อนบ้านมีน้อย องค์การสมาคมมีบทบาทแทนครอบครัว อย่างไรก็ตาม แม้โครงสร้างของครอบครัวไทยจะเปลี่ยนไปแต่ครอบครัวสมัยใหม่ยังต้องพึ่งพิงระบบครอบครัวเดิมของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพื่อลดค่าใช้จ่ายในส่วนของการที่อยู่อาศัยตลอดจนการดูแลและเลี้ยงดูบุตรนั่นเอง

สรุปการดำเนินชีวิตของครอบครัวยุคใหม่ บทบาทสังคมเป็นตัวกำหนดกรอบแนวคิด ทศนคติ ความประพฤติเพื่อดำรงในสังคมอย่างเหมาะสม โดยไม่ได้ผูกขาดกับบิดา/ มารดา หรือญาติผู้ใหญ่ชนบธรรมเนียมปฏิบัติในแบบเก่าเป็นกรอบแนวคิดในการตัดสินใจเลือกกระทำสิ่งต่าง ๆ อีกต่อไปแต่มีเสรีภาพเลือกทำทุกสิ่งได้ตามความคิดเห็นของตนทุกด้าน ตั้งแต่ด้านการเลือกคู่ครอง เลือกอาชีพ เลือกศึกษาหรือเลือกเชื่อถือศรัทธาในการนับถือศาสนาก็ตาม

สรุปสิ่งจำเป็นเร่งด่วนที่คู่สมรสข้ามวัฒนธรรมต้องเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นประเด็นสำคัญที่สุด เนื่องจากภาษาเป็นหัวใจสำคัญของการเปิดประตูความสัมพันธ์เพื่อเรียนรู้และทำความรู้จักกับคู่ข้ามวัฒนธรรมได้อย่างลึกซึ้ง ส่วนประเด็นความจำกัดของการให้เวลากับครอบครัว เนื่องจากทั้งสามมีภาระต้องทำงานด้วยกันทั้งคู่ หากมีการบริหารจัดการเวลาอย่างเฉพาะเจาะจงและใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพกับบุคคลในครอบครัวอย่างสม่ำเสมอจึงไม่ส่งผลต่อสัมพันธภาพที่ดีต่อกันและกัน ส่วนประเด็นอื่นๆ เป็นประเด็นรอง หากทั้งคู่พูดคุยสื่อสารกันเข้าใจแล้ว การเรียนรู้และพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันย่อมดำเนินไปอย่างเป็นธรรมชาติ

สรุปการสมรสจึงเป็นพิธีการถ่ายทอดความรักของพระเจ้ามาสู่มนุษย์ให้กลายเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ ดังคำกล่าวของสารคุณ ดร. ชัน เมียง มูน ที่ว่า “ถ้าคุณกลายเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า คุณจะได้รับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้ามี” (ครอบครัวรับพรและครอบครัวอุดมคติ - 544)

2. แนวทางการปรับตัวของคนไทยที่สมรสข้ามวัฒนธรรมและผลกระทบที่มีต่อสถาบันครอบครัว สังคมและวัฒนธรรมไทย

2.1 แนวทางการปรับตัวของคนไทยระดับองค์กรและระดับบุคคล

สหพันธ์ฯ มีวิสัยทัศน์และตั้งเป้าหมายเป็นเครือข่ายแนวหน้าของครอบครัวแบบอย่างนานาชาติที่ปฏิบัติความรักที่แท้จริงเพื่อสร้างโลกที่เป็นครอบครัวหนึ่งเดียวแห่งความสามัคคีและสันติภาพของมวลมนุษยชาติ มุ่งเสริมสร้าง ขยายเครือข่ายครอบครัวแห่งความรักที่แท้จริงที่เป็นแบบอย่างของ การดำเนินชีวิตอยู่เพื่อผู้อื่นและความดีที่สูงกว่าไปสู่ชุมชน สังคม ชาติ และโลก โดยไม่มีกรอบจำกัดทางเชื้อชาติ ศาสนา ผิวสีและวัฒนธรรมเรามุ่งมั่น ที่จะสร้างครอบครัวอุดมคติที่เป็นแบบอย่างโดยบรรลุความรับผิดชอบในการเป็นสามีภรรยาที่รักซึ่งกันและกันตลอดไป ไม่หย่าร้าง ไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรสอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานให้เห็นคุณค่าของความรักที่แท้จริง รักหาความบริสุทธิ์ทางเพศจนกว่าจะสมรส

2.1.1 ระดับองค์กร

วางโครงสร้างดูแลออกเป็นระดับชั้นจากคณะกรรมการบริหารฯ สูงสุดเป็นแผนกเป็นกลุ่มย่อยตามเชื้อชาติแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่มดูแล มีแผนกครอบครัวรับพรฯ เป็นหน่วยงานกลางให้คำปรึกษา นัดประชุมพบปะสังสรรค์ในกลุ่มชาติพันธุ์ สร้างความเข้าใจหลักปรัชญาฯ โดยการอบรมสัมมนาหลักสูตรต่างๆ เริ่มจาก 1, 5, 21 และ 40 วันตามลำดับ มีคณะกรรมการฯ คัดกรองสัมภาษณ์ก่อนที่จะอนุญาตให้สมัครเข้าร่วม โครงการรับพร สอดคล้องกับการศึกษาของเฟรม (Frame, 2004) เรื่องบทบาทของการดูแลคู่สมรสข้ามวัฒนธรรมเชิงกลยุทธ์ในการให้คำปรึกษา คู่สมรสข้ามวัฒนธรรมในหลายประเด็น เช่น เอกลักษณ์ทางเชื้อชาติ ความแตกต่างทางศาสนาและวัฒนธรรมเพื่อให้การช่วยเหลือคู่สมรสข้ามวัฒนธรรมสร้างและสร้างจิตสำนึกใหม่ ๆ เพื่อพัฒนา

บทบาทของผู้ให้คำปรึกษาได้ดียิ่งขึ้น สรุปควมมีระบบการดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษาคู่สมรสข้ามวัฒนธรรมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ จนกว่าครอบครัวจะถูกพัฒนาไปสู่เป้าหมายตามอุดมคติ

2.1.2 ระดับบุคคล แบ่งเป็นฝ่ายกายภาพและฝ่ายจิตใจภายใน (จิตวิญญาณ)

ฝ่ายกายภาพ

คู่สมรสเรียนรู้ภาษาอังกฤษสื่อสารด้วยตนเองช่วงเริ่มต้นความสัมพันธ์ มีอาสาสมัครรุ่นพี่คอยแนะนำระยะแรกเรียนรู้ด้านกฎหมายการสมรสกับชาวต่างชาติเข้าใจเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคลด้านทัศนคติ ลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของคู่สมรส สอดคล้องกับ มธุรส สว่างบำรุง (2542, หน้า 380) ที่กล่าวว่าผู้สมรสพยายามปรับตัวด้วยการเรียนรู้ภาษาเพื่อเกิดการประสานความกลมกลืนของตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อมคือคู่สมรสข้ามวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม โดยการจัดการกับความต้องการของตนเองกับความเป็นจริงของสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการลดข้อขัดแย้งระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับแนวทางการปรับตัว (Adjustment) ซึ่ง วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2545, หน้า 3) อธิบายว่าการปรับตัวหมายถึงกระบวนการที่บุคคลใช้ความพยายามในการปรับตนเองเมื่อต้องเผชิญกับสภาพปัญหา ความอึดอัดคับข้องใจ ความเครียด ความทุกข์ ความวิตกกังวลต่าง ๆ เพื่อให้การดำรงชีวิตอยู่ในภาวะปกติ ก่อให้เกิดความสุขและอยู่รอดโดยที่กายใจไม่ทุกข์อยู่ได้โดยไม่ลำบากกายลำบากใจ แม้บางปัญหาอาจจะยังไม่ได้รับการแก้ไขก็ตาม

สรุปคู่สมรสข้ามวัฒนธรรมต้องเรียนรู้ภาษาสื่อสารและความแตกต่างด้านบุคลิกภาพของบุคคลความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมภายในภายนอกให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อสามารถดำรงอยู่ได้อย่างปกติสุขทั้งกายและจิตใจและคู่สมรสข้ามวัฒนธรรมสามารถนำพาตนเองให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ โดยที่ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคมและสภาพแวดล้อม

ฝ่ายจิตใจภายใน (จิตวิญญาณ)

คู่สมรสควรเข้าใจหลักปรัชญา อย่างถ่องแท้รู้ว่าพระเจ้ามีจุดประสงค์เฉพาะเจาะจงสำหรับชีวิตตน เชื่อมมั่นในหลักปรัชญาเรื่อง “ความรักที่แท้จริงความศรัทธาในคู่แท้และการอยู่เพื่อผู้อื่น” มาประยุกต์ใช้ในชีวิตคู่ ปรับทัศนคติมีมุมมองใหม่ตามแบบพระเจ้านอง ในที่สุดปัญหาฝ่ายกายภาพที่เคยมีกับคู่ได้รับการคลี่คลาย ฉะนั้น เมื่อมุมมองและความคิดเปลี่ยนส่งผลให้พฤติกรรมและบุคลิกภาพวิถีชีวิตเปลี่ยนด้วย สอดคล้องกับการศึกษาความสัมพันธ์ของคู่สมรสต่างเชื้อชาติ ด้านความแตกต่างกับความเข้ากันได้ ใช้วิธีให้กลุ่มตัวอย่างคู่สมรส 73 คู่ ที่มีความพันธ์แบบเพศตรงข้ามชายหญิงเชื้อชาติผสมและเชื้อชาติเดียวกันมีความสัมพันธ์ต่างเพศชายหญิง 58 คู่

ที่ตอบแบบสอบถามเพื่อประเมินความสัมพันธ์ของตนเองในกลุ่มรสนต่างเชื้อชาติว่า ทำอย่างไรจึงปรับตัวเข้ากันได้แม้จะมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมของเจอรังและคูอง (Gurung & Duong, 1999) พบประเด็นที่ทำให้กลุ่มรสนปรับตัวเข้ากันได้ เกิดจากการมีทัศนคติของการรสนที่ชัดเจนเชื่อมั่นนับถือตนเองการให้คำมั่นสัญญาต่อกันระดับความคาดหวัง ความพึงพอใจในกลุ่มรสนได้รับการตอบสนอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของแมคเฟดเดนและมัวร์ (McFadden & Moore, 2001) ที่ได้ศึกษาการรสนนานาชาติและความคุ้นเคย : คู่รักที่อยู่ไกลคนละทวีป พบว่าปรากฏการณ์ของการรสนนานาชาติเพิ่มขึ้นและขยายไปทุกสังคมทั่วโลกนับเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดในทุสังคมได้รู้จักและคุ้นเคยส่งผลให้คนในสังคมที่มีกลุ่มรสนนานาชาติ มีทัศนคติทางวัฒนธรรมที่แตกต่างเริ่มเปิดกว้างยอมรับกันมากขึ้นและชี้ประเด็นโอกาสการรสนนานาชาติว่ามีมากขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพสังคมโลกาภิวัตน์ในปัจจุบันเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลเลือกกลุ่มรสนที่อยู่ห่างไกลคนละทวีป มิใช่ว่ากลุ่มรสนต่างวัฒนธรรมจะประสบปัญหาในการครองรักกันตลอดไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับการปรับตัวของทั้งสองฝ่าย หากมีเป้าหมายชัดเจนมีความมุ่งมั่นเตรียมพร้อมที่จะเผชิญทุกอย่าง ที่เข้ามาด้วยความเข้าใจและตระหนักว่ากลุ่มรสนต่างวัฒนธรรมของตนไม่ได้แตกต่างจากกลุ่มรสนในวัฒนธรรมเดียวกัน พร้อมทั้งพยายามปรับตัวในทุก ๆ ด้าน ตั้งแต่เรื่องภาษาในการสื่อสารที่สำคัญเบื้องต้น และด้านอื่น ๆ ก็สามารถครองชีวิตคู่อย่างราบรื่นและมีความสุขได้แม้ต่างวัฒนธรรมก็ตาม

จากข้อมูลกลุ่มรสนข้ามวัฒนธรรมสังกัดสหพันธ์ฯ ได้เปิดโลกทัศน์กว้างเรียนรู้ยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่มาจากหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรม แต่สามารถปรับเข้าหากันได้โดยใช้หลักปรัชญาการสร้างครอบครัวอุดมคติเป็นแนวทางหลัก เป็นแกนกลางสากลกับสมาชิกทุกประเทศที่เป็นองค์กรเครือข่ายทั่วโลกใช้กระบวนการแบบเดียวกัน

สรุปแนวทางในการปรับตัวของกลุ่มรสนข้ามวัฒนธรรมมีสองส่วน คือส่วนเป็นฝ่ายภายนอกกลุ่มรสนเรียนรู้ด้านภาษาการสื่อสาร กฎหมายการรสนกับชาวต่างชาติ ความเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ทัศนคติ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ฯลฯ ตามแนวคิดสาธุคุณ ดร.ชัน เมียง มูนที่ต้องการสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นในโลกผ่านการสร้างสถาบันครอบครัวที่อบอุ่นเข้มแข็ง รักเดียวไม่มีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ไม่หย่าร้างเป็นแรงจูงใจพื้นฐานให้กลุ่มรสนเหล่านี้ใช้เป็นบรรทัดฐานในการครองคู่ ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ทุกคนที่ต้องการประสบความสำเร็จในการรสน เนื่องจากสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานหลักของสังคมที่ไม่มีผู้ใด สงคราม หรือสิ่งใดทำลายสถาบันสังคมให้ล่มสลายได้ จากแนวคิดดังกล่าวผู้ก่อตั้งฯ จึงวางแนวทางการสร้างสันติภาพโลกผ่านปัจเจกบุคคลแต่ละคนโดยเริ่มจากจิตใจภายในมีสันติภาพจากบาปเริ่มแรกที่ตกทอดผ่านสายเลือดของชายหญิงคู่แรกจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รากเหง้าของบาปนี้ตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติที่ผ่านมายุคสมัยไม่มีผู้ใด

รู้ต้นตอที่แท้จริงมาก่อน จึงไม่มีผู้ใดแก้ไขต้นตอได้ ผลของบาปแสดงให้เห็นพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องของกลุ่มสมรสมากายไปมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ส่งผลให้เกิดการหย่าร้างครอบครัวแตกแยกขยายขอบเขตในวงกว้างกลายเป็นปัญหาสังคมอื่น ๆ ที่ซับซ้อนมากมาย ดังนั้น ตามแนวคิดของผู้ก่อตั้งฯ จึงแก้ไขบาปที่ต้นตอคือเริ่มจากบุคคลสองคนคือสามี/ ภรรยา ต้องซื่อสัตย์ต่อกันเพื่อสร้างสถาบันครอบครัวให้บริสุทธิ์ปราศจากบาปทางเพศ เมื่อสถาบันครอบครัวแต่ละครอบครัวมีสันติภาพรักสามัคคีอบอุ่นเข้มแข็งขยายไปสู่ระดับสังคม ประเทศชาติ เป็นลำดับต่อไปจนกระทั่งเกิดสันติภาพระดับโลก จะเห็นได้ว่าผู้สมรสข้ามวัฒนธรรมในสหพันธ์ฯ ทุกรายล้วนมีศรัทธาในแนวคิดนี้ จึงสนับสนุนและร่วมมือเผยแพร่แนวคิดดังกล่าวให้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในทุกภาคส่วนของสังคมทั่วทุกภูมิภาคของโลก

ส่วนที่สองคือส่วนที่เป็นฝ่ายจิตใจภายใน (จิตวิญญาณ) ใช้หลักปรัชญาฯ เป็นแนวทางในการปรับตัวผ่านความศรัทธาในคำสอนต่าง ๆ ได้แก่ ความเชื่อเรื่องแก่นแท้ของมนุษย์ คือจิตวิญญาณ หัวใจและความรักที่แท้จริง มวลมนุษยชาติล้วนเป็นพี่น้องที่มาจาก “บิดามารดาเริ่มแรก” เดียวกันคือพระเจ้า ซึ่งมีความสมบูรณ์ นิรันดร์ไม่เปลี่ยนแปลง เป็นแหล่งที่มาของจิตวิญญาณ หัวใจและความรักที่แท้จริง จึงกล่าวว่า “สถาบันครอบครัวเป็น โรงเรียนแห่งความรัก” ที่สมาชิกสามารถมีประสบการณ์ เรียนรู้และพัฒนาหัวใจและความรักใน 4 มิติ เรียกว่า “สี่หัวใจและความรักที่แท้จริง” ประกอบด้วย หัวใจความรักแบบลูก หัวใจรักแบบพี่น้อง หัวใจรักแบบสามี ภรรยา (เป็นความรักแบบเดียวที่ไม่สามารถแบ่งปันได้) หัวใจแบบบิดามารดา สามารถพบหัวใจสี่แบบได้จากครอบครัว (ฐาน 4 ตำแหน่ง) อันเป็นสถาบันที่สืบทอดประเพณีแห่งความรักชีวิตและสายเลือดผ่านสามชั่วอายุคน ได้แก่ ปู่ย่าตายาย บิดามารดาและบุตรหลาน อันเป็นรากฐานของการสร้างชุมชน สังคม ชาติ และโลกที่เปี่ยมด้วยความสามัคคีและสันติภาพ นอกจากนี้สหพันธ์ฯ มีแนวคิดเกี่ยวกับมนุษย์ว่าเป็นบุตรของพระเจ้า พระเจ้าสร้างมนุษย์อย่างมีจุดประสงค์คือให้มนุษย์บรรลุลุคตคติแห่งการสร้างสรรค์บนพื้นฐานของพร 3 ประการคือ 1) เป็นบุคคลลุดตคติ 2) มีครอบครัวที่ประสบความสำเร็จ และ 3) ปกครองสรรพสิ่งด้วยความรักแต่มนุษย์ล้มเหลวตกสู่บาปเพราะถูกซาตานล่อลวง ดังนั้น มนุษย์จึงตกอยู่ภายใต้บาปและการครอบงำของซาตานตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติตั้งแต่มนุษย์คู่แรกจนกระทั่งปัจจุบัน (สหพันธ์ครอบครัวเพื่อความสามัคคีและสันติภาพ, 2551)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านการศึกษา

องค์กรต่าง ๆ และสถาบันการศึกษาควรจัดให้มีหลักสูตรอบรมสัมมนาให้หนุ่มสาวเรียนรู้หลักการสร้างครอบครัวที่ดีก่อนเข้าสู่การสมรสและสร้างครอบครัวเพื่อช่วยกำหนดทิศทางและชี้แนะแนวทางการสร้างครอบครัวที่ประสบผลสำเร็จอบอุ่น เข้มแข็งและมีความสุขว่าควรทำอย่างไรบ้าง เมื่อสมรสแล้วควรปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อนำครอบครัวไปสู่เป้าหมายครองรักกันอย่างยั่งยืนตลอดไปไม่หย่าร้าง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านการพัฒนาสังคม

1. เผยแพร่แนวคิดการสร้างครอบครัวที่ประสบผลสำเร็จให้รู้จักอย่างแพร่หลายทุกภาคส่วนทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน
2. มีองค์กรให้คำปรึกษาดูแลและช่วยเหลือแนะทางออกเมื่อคู่สมรสประสบปัญหาอย่างแพร่หลาย
3. รวมกลุ่มตั้งสมาคมครอบครัวสมรสข้ามวัฒนธรรมที่ประสบผลสำเร็จเพื่อแบ่งปันประสบการณ์การครองรักครองเรือน แลกเปลี่ยนความรู้ต่าง ๆ ในการอยู่ร่วมกันของคู่สมรสในสมาคมได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับครอบครัวของตน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาสภาพวิถีชีวิตการสมรสและแนวทางการปรับตัวในการสมรสข้ามวัฒนธรรมของแต่ละเชื้อชาติที่ไม่ได้เป็นสมาชิกขององค์กรใด ๆ อย่างเจาะจง เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น ยุโรป ฯลฯ
2. ศึกษาสภาพวิถีชีวิตบุตรหลานที่เกิดจากครอบครัวสองวัฒนธรรมแนวโน้มนัยลักษณะครอบครัวอันเกิดจากการสมรสข้ามวัฒนธรรมในอนาคต
3. ศึกษาแนวโน้มนัยลักษณะวัฒนธรรมที่เกิดจากการสมรสข้ามวัฒนธรรม